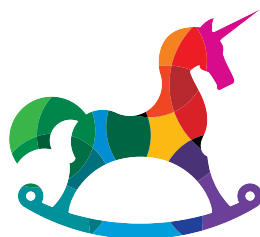

**FESTIVAL
ZLATA
PALIČICA**

17. festival uprizoritvenih umetnosti
za otroke in mlade

1.–7. oktober 2017

FESTIVAL ZLATA PALIČICA

VSEBINA

UVODNI NAGOVORI

UTEMELJITEV STROKOVNE KOMISIJE

PROGRAM

PREDSTAVE

- 24 Krickrac, to sem jaz!
- 26 Kakec – Kakčeve dogodivščine
- 28 Medved in mali
- 30 Srce in popek
- 32 mali modri in mali rumeni
- 34 Jutri je bila zabava
- 36 Pobalinska pujsa
- 38 Andrej Nespanec
- 40 Kaj pa če ...
- 42 Pekarna Mišmaš
- 44 Ostržek
- 46 Gledališče od Ž do A
- 48 20 000 milj pod morjem
- 50 Živalske novice
- 52 Želim si ...
- 54 Romeo in Julija
- 56 Peter Kušter
- 58 Nekoč, ko nas ni bilo več
- 60 Neli ni več
- 62 Hamlet pa pol

SPREMLJEVALNI PROGRAM

- 66 Predstavitev spletne platforme Zlata paličica
- 68 Predstava pod drobnogledom, predstavitvena delavnica
- 69 Medpredmetno poučevanje z gledališkimi in drugimi ustvarjalnimi pristopi, ustvarjalna delavnica
- 70 Šola v kulturi za pedagoške delavce

PRODUCENTI IN PRIZORIŠČA

- 74 Producenti
- 78 Prizorišča

Zlata paličica, štafeta prihodnjim generacijam

Ljubljana je znova ponosna gostiteljica festivala Zlata paličica, ki na ogled bienalno, tokrat bo to že sedemnajstič, postavi izbor najboljših slovenskih predstav za otroke in mlade.

Veseli me, da so se Lutkovno gledališče Ljubljana, Cankarjev dom in Slovenski gledališki inštitut znova lotili zahtevne naloge izbora kar 20 predstav, ki bodo otrokom in mladim približale vznemirljivi svet odra in jih popeljale v domišljijske dežele. Pomembno je, da pri kulturni vzgoji ne sklepamo kompromisov in da mladim generacijam, med katerimi niso le prihodnji obiskovalci, temveč tudi vrhunski ustvarjalci, ponudimo dobre temelje za njihovo nadaljnje izobraževanje in ustvarjanje. Morda bo ravno na letošnji Zlati paličici kdo spoznal, čemu želi posvetiti svoje poklicno življenje.

V Ljubljani vsebinam, ki izboljšujejo kakovost življenja in med katerimi je kultura zelo pomembna, namenjamo posebno skrb in pozornost – pa naj gre za vzdrževanje in vzpostavljanje infrastrukture, izobraževanje pedagoških delavcev ali podporo umetniškim programom. Le na takšen način, z upoštevanjem stroke, mesto napreduje in se uspešno razvija. Hkrati pa želimo meščanom – ustvarjalcem, tako sedanjim kot prihodnjim, ponuditi zdravo, čisto, varno in na vseh področjih do bivanja prijazno življenje ter še naprej delovati v duhu zelene prestolnice Evrope 2016, najvišjega priznanja, ki ga mesto lahko prejme.

Dobrodošli v Ljubljani, najlepšem mestu na svetu, najmlajšim gledalcem pa seveda želim veliko užitkov ob odkrivanju kulture!

Zoran Janković
župan Mestne občine Ljubljana

Spoštovane gledalke, cenjeni gledalci,

»Gledališče prinaša veselje vsem otrokom in jim pomaga, da postanejo boljši ljudje,« piše Moses Goldberg, gledališki direktor in dramatik, zato ustvarjanje za otroke in mladino nosi s seboj posebno poslanstvo in veliko odgovornost.

Raznovrstne izkušnje s kakovostnimi dramskimi, lutkovnimi, glasbenimi, plesnimi in eksperimentalnimi gledališkimi predstavami otroke in mlade obogatijo za vse življenje. Strokovnjaki s področja kulturno-umetnostne vzgoje poudarjajo pomen tovrstnih izkušenj za spodbujanje različnih spretnosti, pomembnih za otrokov in mladostnikov celovit osebni (spoznavni, čustveni in socialni) razvoj. Ob spremljanju gledališkega dogodka in procesa mladi spoznajo, kako lahko na odru ustvarjalno zaživijo najrazličnejše zgodbe, tudi iz vsakdanjega življenja. Predstave so zanje neprecenljiva izkušnja doživljanja imaginarnega sveta, orodje za ustvarjalni pobeg v domišljijški svet, hkrati pa zanimiva in včasih celo zabavna priložnost za učenje in razumevanje sebe in sveta, ki jih obkroža.

Zato sem še posebej vesel, da festival Zlata paličica letos že sedemnajstič prinaša nabor najboljših in najbolj inovativnih umetniških dosežkov na področju uprizoritvenih umetnosti pri nas, ki izkazujejo široko polje estetske raznolikosti ter visoko kakovost produkcij tako z umetniškega kot z vzgojno-izobraževalnega vidika. V program izbrane predstave navdih iščejo v svetovnih klasikih, kot sta Shakespeare in Jules Verne, pa tudi v velikanih slovenske in svetovne literature za otroke (Svetlana Makarovič, Primož Suhodolčan, Barbara Simoniti, Manica K. Musil od slovenskih ter Carlo Collodi, Leo Lionni, Pernilla Stalfelt, Katja Gehrman, Lotte Faarup med tujimi). Predstave za najmlajše se dotikajo vsakdanjih življenjskih izkušenj, kot je na primer spoznavanje telesa in njegovih funkcij, ter se potapljajo v njihov doživljajski in domišljijški svet, predstave za najstnike pa nas soočajo s temami odraščanja, solidarnosti in strpnosti, egoizma in individualizma, ne ustavljajo se niti pred tako tabuiziranimi temami, kot sta ločitev in smrt.

Bienalnemu festivalu, ki se je začel leta 1993 kot festival izključno igranih predstav za otroke in mlade, je v zadnjih letih uspelo zgraditi pomemben in trden most med umetnostjo na eni ter vzgojo in izobraževanjem na drugi strani, na katerem obe polji pleteta sinergične učinke in se vzajemno plemenitita. Festival vzpostavlja standarde kakovostnih predstav za otroke in mlade in je strokovnim delavcem v vrtcih in šolah vodilo za izbor kakovostnih kulturnovzgojnih vsebin. Hkrati pa s tem spodbuja tudi razvoj kakovostne in raznolike uprizoritvene produkcije za otroke in mlade.

Naj zlati prah čarobne paličice ovije vsakogar od vas in vam prinese neprecenljivo doživetje, kot ga zna pričarati le gledališče!

Anton Peršak
minister za kulturo

Očarljiva Zlata paličica

Kulturna zavest in izražanje v današnjem vse bolj dinamičnem in tehnološko pogojenem svetu pomembno prispevata k razvoju inovativnosti in ustvarjalnosti, medkulturnosti, h kritičnemu razmišljanju. Zlata paličica tako prinaša ne le spoznavanje posameznih umetnostnih področij, uprizoritvenih učenj in zaznav, ampak spodbuja tudi socialne in komunikacijske kompetence otrok in mladih, jih ozavešča za participacijo v družbi; razvija njihovo ustvarjalnost, inovativnost. Spodbuja radovednost, domišljijo. Na kulturnem in umetnostnem področju sta slednji še kako pomembni. Pa tudi v življenju.

Kulturno-umetniške vsebine in pristopi so zanimivo vodilo ustvarjalnega učenja. Sam obisk predstave pa ni dovolj. Nanj je potrebna skrbna priprava, pa tudi iskanje refleksij. Zato je pomembno partnersko sodelovanje med učitelji, šolo, profesionalnimi kulturnimi ustanovami in ustvarjalci. Zlata paličica nosi v sebi tudi to posebno poslanstvo.

Pot do izobraženosti je sestavljena iz mozaika različnih znanj. Zlata paličica je v tem mozaiku zagotovo ena očarljivejših.

Dr. Maja Makovec Brenčič
ministrica za izobraževanje, znanost in šport

Erich Kästner: *Emil in detektivi*, režija Ajda Valcl, Lutkovno gledališče Ljubljana, najboljša predstava festivala Zlata paličica 2015 namenjena šolskim otrokom

Zlata paličica

Festival Zlata paličica, ki ima korenine v prejšnjem tisočletju, se v zadnjem desetletju uveljavlja kot nacionalni festival oz. pregled kulturno-umetnostne vzgoje na področju gledališča. Gre za izbor najboljših slovenskih predstav za otroke in mladino, ki vključuje vse oblike gledališča (lutkovno, plesno, glasbeno, dramsko itn.). Festival ponudbe ne usmerja prvenstveno oz. neposredno k otrokom, čeprav gre za festival predstav za otroke in mlade, temveč nagovarja predvsem ciljno skupino ljudi, ki načrtujejo kulturne vsebine v vrtcih, šolah in kulturnih domovih po Sloveniji.

Platforma

Festival poteka vsaki dve leti, platforma pa bo skrbela za stalen dostop do svežih in relevantnih informacij s področja gledališča za otroke in mlade. Skupna želja sodelujočih je, da bi bile gledališke vsebine, ki so izbrane v program festivala in v ponudbo platforme, čim bolj redno v programih šol in vrtcev. Z interdisciplinarnim strokovnim pristopom v izbiri programa želimo zagotoviti celovit pregled kakovostnih gledaliških vsebin za vrtce in šole, ker smo prepričani, da gre za področje, ki je bilo v preteklosti zanemarjeno, prepuščeno stihiji tržnih mehanizmov, različni pripravljenosti pedagoškega osebja in absurdom javnega naročanja. Platforma se loteva urejanja polja sodelovanja med edukativnim in kulturnim resorjem trajnostno, sistematično in celovito.

Vizija 2025

Z uveljavljanjem platforme na način »seznama priporočljivih vsebin« ne želimo prepovedati manj ustreznih ali manj kakovostnih predstav. Želimo pa si, da bi s pregledno ponudbo kakovostnih vsebin omogočili večjo uravnoteženost oz. enakopravnost slovenskih otrok pri vključevanju v kulturno opismenjevanje. Zavračamo koncept elitizma v šolstvu, po katerem bi šolarji iz premožnih okolij obiskovali opero, preostali pa morda nastope lokalnega folklornega društva. Taka razslojenost že povzroča polarizacijo kulture in družbene razlike, nerazumevanje in napetosti. Vključevanje odrasčajočih generacij v družbene

procesе bo harmonično, če bodo imeli zagotovljena enakovredna izobrazbena izhodišča.

Zahteve

Soorganizatorji se zavezujemo, da si bomo vztrajno prizadevali za zastavljene cilje, od države in obeh pristojnih ministrstev pa pričakujemo vzpostavitev podpornega okolja za njihovo izvajanje. Terjamo posluh šolskega resorja in več prostora za kulturo v šolah. Evropa gradi vizijo prihodnosti predvsem na dodani vrednosti, ki jo prinašata ustvarjalnost in inovativnost, šolsko okolje in programi morajo zato nujno omogočati in spodbujati ustvarjalnost. Terjamo sistemske ukrepe na področju subvencij prevozov šolskih skupin iz odročnih krajev, pričakujemo pa tudi ukrepe nadgradnje in vzdrževanja lokalnih kulturnih domov, s katerimi bi vzpostavili ustrezno odjemno oz. distribucijsko mrežo po Sloveniji. Takšna mreža predstavlja po našem mnenju javni interes nacionalnega pomena. Decentralizacija na področju kulture ne pomeni selitve produkcijskih središč in sredstev ven iz centrov, temveč prvenstveno pomeni obveznost, da se kulturne dobrine zagotovijo na vseh geografskih območjih in v vseh socialnih okoljih.

Uroš Korenčan,
direktor Lutkovnega gledališča Ljubljana

Wolf Erlbruch: *Račka, Smrt in tulipan*, režija Fabrizio Montecchi, Lutkovno gledališče Ljubljana, najboljša predstava festivala Zlata paličica 2015 namenjena mladim

Utemeljitev strokovne komisije

Izmed 63 prijavljenih uprizoritev, premierno uprizorjenih med 31. marcem 2015 in 28. februarjem 2017, smo članice strokovne komisije – Nika Arhar, predsednica, Martina Peštaj in Milena Mileva Blažič – za 17. bienalni festival uprizoritvenih umetnosti za otroke in mlade Zlata paličica izbrale dvajset uprizoritev, ki po naši presoji omogočajo celovito in kompleksno umetniško doživetje za določeno skupino gledalcev. Proces selekcije je potekal v dveh fazah; najprej sem spodaj podpisana pripravila širši nabor 30 uprizoritev, ki smo ga nato skupaj pretehtale še nekoliko ožje in na temelju gledaliških, razvojnopsiholoških in pedagoških meril pri razumevanju obravnavanih uprizoritev. Pri tem nas je vodila misel, da naj uprizoritve vzpostavljajo suveren in notranje koherenten odrski svet, ki se z domišljeno zasnovo, izostrenimi tematskimi poudarki ter jasno in profesionalno izpeljavo razpira celostnemu (možnemu) izkustvu mladih gledalcev. Raznovrstni uprizoritveni pristopi v končnem izboru odražajo tehtne premisleke ustvarjalcev, kako oblikovati posamezne topike ali vprašanja ter kako do njih pristopiti, da bodo ustrezno komunicirali z mladim občinstvom, pa tudi iskateljski odnos do odrskega jezika glede na vsebino, morebitno literarno predlogo in uprizoritveni kontekst. Izbrane uprizoritve dajejo vedeti, da gledališče prepoznava svet odraščajočih in mu stopa naproti z možnostjo dialoga skozi umetniški jezik, ki nagovarja s širjenjem (po)znanega, poglobljanjem raznolikih pogledov in občutij ter prek žive in neposredne umetniške govorice navdihuje, spodbuja, potrjuje radovednost, zanimanje in raziskovanje. Program festivala Zlata paličica obsega žanrsko, estetsko in tematsko raznolik spekter najkakovostnejših uprizoritev slovenske gledališke produkcije za različne naslovnike, od predšolskih, osnovnošolskih do srednješolskih gledalcev. Omogoča spoznavanje dramske, lutkovne in plesne umetnosti, prvin fizičnega in glasbenega gledališča ter interaktivnih uprizoritvenih dogodkov, v vsakem primeru pa z izvirnimi postavitvami klasičnih in sodobnih del razgrinja široko paleto gledališke govorice in avtonomnost odrskega sveta. Naj bo ta tudi izhodišče in motivacija za nadaljnjo

obravnavo in poglobitev izkušnje tako z vidika razumevanja gledališke umetnosti in njenih izraznih sredstev kot tudi v luči predelave posameznih vsebin in tematik ter preverjanja lastnih razmerij do teh v estetski in etični, osebni ter širši družbeni realnosti.

Nika Arhar
predsednica strokovne komisije

Nika Arhar
Diplomirala je iz psihologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Od leta 2012 je samozaposlena v kulturi; deluje kot kritičarka in publicistka na področju uprizoritvenih umetnosti, kulturna novinarka ter moderatorka na strokovnih srečanjih, simpozijih in pogovorih o predstavah. Prispevke objavlja v dnevnikih medijih (Delo, MMC RTV Slovenija) in strokovnih publikacijah. Leta 2015 in 2016 je bila članica programskega odbora Kulturnega bazarja za področje gledališča, med letoma 2012 in 2016 pa članica izvršnega odbora in koordinatorica Društva gledaliških kritikov in teatrologov Slovenije.

Mag. Martina Peštaj
je urednica Otroškega in mladinskega programa na Televiziji Slovenija (RTV Slovenija). Strokovno se ukvarja s področjem medijske psihologije, raziskuje vpliv otroških televizijskih oddaj in spleta na razvoj otrok. Vrsto let aktivno sodeluje pri različnih projektih kulturno-umetnostne vzgoje, zlasti na področju gledališča, filma in animiranega filma za otroke.

Prof. dr. Milena Mileva Blažič,
Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta, področje literarnih ved, strokovno področje: didaktika slovenščine (književnosti) in slovenska (mladinska) književnost. Bibliografija raziskovalke: Cobiss in/ali Sicris.

Izbrane predstave

Katja Kähkönen, Mateja Ocepek, Katja Povše, Sanja Tropp Frühwald:
Krickrac, to sem jaz!
Režiserki: Katja Kähkönen, Sanja Tropp Frühwald
Plesni Teater Ljubljana, AEIOU gledališče za dojenčke in malčke, VRUM

Pernilla Stalfelt: **Kakec – Kakčeve dogodivščine**
Režiser: Ivica Buljan
Mini teater Ljubljana in Novo kazalište Zagreb

Katja Gehrmann: **Medved in mali**
Režiserka: Ivana Djilas
Lutkovno gledališče Ljubljana

Katja Kähkönen, Mateja Ocepek, Katja Povše: **Srce in popek**
Režiserke: Katja Kähkönen, Mateja Ocepek, Katja Povše
AEIOU gledališče za dojenčke in malčke, Hiša otrok in umetnosti, Društvo lutkovnih ustvarjalcev, Zavod H'art

Leo Lionni: **mali modri in mali rumeni**
Režiser: Miha Golob
Lutkovno gledališče Maribor

Toon Tellegen: **Jutri je bila zabava**
Režiserka: Martina Maurič Lazar
Lutkovno gledališče Ljubljana

Manica K. Musil: **Pobalinska pujsa**
Režiser: Miha Golob
Lutkovno gledališče Maribor

Barbara Simoniti: **Andrej Nespanec**
Režiser: Jack Timmermans
Lutkovno gledališče Maribor

Nebojša Pop Tasić: **Kaj pa če ...**
Režiser: Marko Bulc - Mare
Lutkovno gledališče Maribor

Svetlana Makarovič: **Pekarna Mišmaš**
Režiser: Jure Novak
Slovensko ljudsko gledališče Celje

Carlo Collodi: **Ostržek**
Režiser: Silvan Omerzu
Lutkovno gledališče Ljubljana in Umetniško društvo Konj

Ira Ratej: **Gledališče od Ž do A**
Režiserka: Ivana Djilas
Drama SNG Maribor

Jules Verne: **20 000 milj pod morjem**
Režiser: Matjaž Pograjc
Anton Podbevšek Teater

Primož Suhodolčan: **Živalske novice**
Režiserka: Ajda Valcl
Gledališče Koper in SNG Nova Gorica

Avtorski projekt na podlagi izbranih besedil z natečaja Najst: **Želim si ...**
Režiser: Juš A. Zidar
SNG Drama Ljubljana

William Shakespeare in ustvarjalna ekipa: **Romeo in Julija**
Režiserka: Maruša Kink
Zavod Margareta Schwarzwald, Cankarjev dom, Slovenski gledališki inštitut

The Tiger Lillies, Julian Crouch, Phelim McDermott: **Peter Kušter**
Režiserka: Ivana Djilas
SNG Nova Gorica

Lotte Faarup: **Nekoč, ko nas ni bilo več**
Režiser: Anja Suša
Lutkovno gledališče Ljubljana

Lutz Hübner: **Neli ni več**
Režiser: Jaša Koceli
Lutkovno gledališče Ljubljana

Jaka Andrej Vojevec: **Hamlet pa pol**
Režiser: Jaka Andrej Vojevec
Celinka, Cankarjev dom, Zavod Bufeto, Zavod SeVeDa

Predstave so razvrščene glede na priporočeno starost in znotraj enakih starostnih kategorij kronološko, po datumu premiere.

Nedelja, 1. oktober 2017

18.00 Cankarjev dom (Linhartova dvorana)
The Tiger Lillies, Julian Crouch,
Phelim McDermott
Peter Kušter
bizarna opereta
SNG Nova Gorica

Ponedeljek, 2. oktober 2017

9.30 Lutkovno gledališče Ljubljana (Veliki oder)
Toon Tellegen
Jutri je bila zabava
Režiserka: Martina Maurič Lazar
lutkovna predstava
Lutkovno gledališče Ljubljana

11.00 Lutkovno gledališče Ljubljana (Šentjakobski oder)
Svetlana Makarovič
Pekarna Mišmaš
Režiser: Jure Novak
igrana predstava s songi
Slovensko ljudsko gledališče Celje

11.00 Cankarjev dom (Kosovelova dvorana)
Leo Lionni
mali modri in mali rumeni
Režiser: Miha Golob
lutkovna predstava
Lutkovno gledališče Maribor

12.00 Lutkovno gledališče Ljubljana (Predverje Velikega odra)
Spletna platforma Zlata palčica
predstavitev
Slovenski gledališki inštitut

17.00 Lutkovno gledališče Ljubljana (Šentjakobski oder)
Svetlana Makarovič
Pekarna Mišmaš
Režiser: Jure Novak
igrana predstava s songi
Slovensko ljudsko gledališče Celje

19.00 Cankarjev dom (Klub)
Jaka Andrej Vojevec
Hamlet pa pol
Režiser: Jaka Andrej Vojevec
komedija zmešnjav
Celinka, Cankarjev dom, Zavod Bufeto, Zavod SeVeDa

Torek, 3. oktober 2017

10.00 Lutkovno gledališče Ljubljana (Veliki oder)
Primož Suhodolčan
Živalske novice
Režiserka: Ajda Valcl
dramska predstava
Gledališče Koper in SNG Nova Gorica

17.00 Lutkovno gledališče Ljubljana (Veliki oder)
Katja Kähkönen, Mateja Ocepek,
Katja Povše
Srce in popek
Režiserke: Katja Kähkönen, Mateja Ocepek,
Katja Povše
doživljajska predstava, interaktivno popotovanje v
notranjost telesa
AEIOU gledališče za dojenčke in malčke, Hiša otrok
in umetnosti, Društvo lutkovnih ustvarjalcev, Zavod
H'art

18.00 Cankarjev dom (Štihova dvorana)
W. Shakespeare in ustvarjalna ekipa
Romeo in Julija
Režiserka: Maruša Kink
gledališka predstava
Zavod Margareta Schwarzwald, Cankarjev dom,
Slovenski gledališki inštitut

Sreda, 4. oktober 2017

9.30 Lutkovno gledališče Ljubljana (Veliki oder)
Katja Kähkönen, Mateja Ocepek,
Katja Povše
Srce in popek
Režiserke: Katja Kähkönen,
Mateja Ocepek, Katja Povše
doživljajska predstava,
interaktivno popotovanje v notranjost telesa
AEIOU gledališče za dojenčke in malčke,
Hiša otrok in umetnosti,
Društvo lutkovnih ustvarjalcev, Zavod H'art

10.30 Lutkovno gledališče Ljubljana (Oder pod zvezdami)
Lutz Hübner
Neli ni več
Režiser: Jaša Koceli
glasbena predstava
Lutkovno gledališče Ljubljana

18.00 Lutkovno gledališče Ljubljana (Šentjakobski oder)
Jakob Adamič Šeme, Jona Dežman,
Manca Gosenca, Pika Kovač,
Lota Martinjak, Manca Mihorko,
Ajša Ocvirk, Neja Smontara,
Gea Stošicki, Maruša Škrjanc
Želim si ...
Režiser: Juš A. Zidar
dramska predstava
SNG Drama Ljubljana

Četrtek, 5. oktober 2017

- 9.30

Lutkovno gledališče Ljubljana (Veliki oder)

Nebojša Pop Tasić

Kaj pa če ...

Režiser: Marko Bulc - Mare

dramsko-lutkovna predstava

Lutkovno gledališče Maribor

5+

55'
- 10.00

Lutkovno gledališče Ljubljana (Mali oder)

Manica K. Musil

Pobalinska pujsa

Režiser: Miha Golob

lutkovna predstava

Lutkovno gledališče Maribor

3+

50'
- 10.00

Lutkovno gledališče Ljubljana (Oder pod zvezdami)

Lutz Hübner

Neli ni več

Režiser: Jaša Koceli

glasbena predstava

Lutkovno gledališče Ljubljana

12+

90'
- 17.00

Lutkovno gledališče Ljubljana (Mali oder)

Manica K. Musil

Pobalinska pujsa

Režiser: Miha Golob

lutkovna predstava

Lutkovno gledališče Maribor

3+

50'
- 18.00

Lutkovno gledališče Ljubljana (Šentjakobski oder)

Ira Ratej

Gledališče od Ž do A

Režiserka: Ivana Djilas

dramska predstava

Drama SNG Maribor

6+

55'

Petek, 6. oktober 2017

- 9.30

Lutkovno gledališče Ljubljana (Mali oder)

Pernilla Stalfelt

Kakec – Kakčeve dogodivščine

Režiser: Ivica Buljan

gledališka predstava

Mini teater in Novo kazalište Zagreb

2+

40'
- 10.00

Lutkovno gledališče Ljubljana (Šentjakobski oder)

Barbara Simoniti

Andrej Nespanec

Režiser: Jack Timmermans

plesno-lutkovna predstava

Lutkovno gledališče Maribor

3+

40'
- 11.00

Lutkovno gledališče Ljubljana (Veliki oder)

Carlo Collodi

Ostržek

Režiser: Silvan Omerzu

lutkovna predstava

Lutkovno gledališče Ljubljana in Umetniško društvo Konj

6+

60'
- 17.00

Lutkovno gledališče Ljubljana (Šentjakobski oder)

Barbara Simoniti

Andrej Nespanec

Režiser: Jack Timmermans

plesno-lutkovna predstava

Lutkovno gledališče Maribor

3+

40'
- 19.30

Lutkovno gledališče Ljubljana (Oder pod zvezdami)

Lotte Faarup

Nekoč, ko nas ni bilo več

Režiserka: Anja Suša

dramska predstava

Lutkovno gledališče Ljubljana

12+

70'

Sobota, 7. oktober 2017

- 10.00

Lutkovno gledališče Ljubljana (Veliki oder)

Katja Kähkönen, Mateja Ocepek, Katja Povše, Sanja Tropp Frühwald

Krickrac, to sem jaz!

Režiserki: Katja Kähkönen, Sanja Tropp Frühwald

vizualna plesno-gledališka predstava

Plesni Teater Ljubljana, AEIOU gledališče za dojenčke in malčke, VRUM

6M

30'
- 11.00

Lutkovno gledališče Ljubljana (Mali oder)

Katja Gehrmann

Medved in mali

Režiserka: Ivana Djilas

lutkovna spletenka

Lutkovno gledališče Ljubljana

2+

35'
- 16.00

Lutkovno gledališče Ljubljana (Mali oder)

Katja Gehrmann

Medved in mali

Režiserka: Ivana Djilas

lutkovna spletenka

Lutkovno gledališče Ljubljana

2+

35'
- 18.00

Cankarjev dom (Linhartova dvorana)

Jules Verne

20 000 milj pod morjem

Režiser: Matjaž Pograjc

znanstvenofantastični potopis

Anton Podbevšek Teater

6+

50'

Katja Kähkönen, Mateja Ocepek, Katja Povše, Sanja Tropp Frühwald

Krickrac, to sem jaz!

Vizualna plesno-gledališka predstava
Plesni Teater Ljubljana/Katja Somrak,
AEIOU gledališče za dojenčke in malčke/
Katja Kähkönen, VRUM

Režiserki in koreografiji: **Katja Kähkönen,**
Sanja Tropp Frühwald
Soustvarjalki in izvajalki: **Barbara Kanc** in **Tina Valentan**
Avtorstvo in konpt: **Katja Kähkönen, Mateja Ocepek,**
Katja Povše, Sanja Tropp Frühwald
Avtorice scenografije in kostumografije: **Mateja Ocepek,**
Katja Povše, Katja Kähkönen
Avtorica glasbe, vokal in tolkala: **Zvezdana Novaković**
Oblikovalec svetlobe: **Janko Oven**

Premiera: 29. januar 2016

Sobota, 7. oktober 2017, ob 10.00
Veliki oder LGL

Avtorski projekt *Krickrac, to sem jaz!* je igriva in poetična vizualna plesno-gledališka predstava za najmlajše. Vizualno temelji na risbah, na katerih so otroci risali same sebe v prvih šestih letih življenja. Črte, različni liki in oblike so materializirani kot mehki in fleksibilni objekti v raznoliki barvni paleti, ki jih plesalki animirata in z njimi odplešeta svojo odrsko risbo. Dogajanje – ples in animacija hkrati – pri tem spominja tudi na samo dejanje risanja oziroma ustvarjanja v nenehnem spreminjanju odrske podobe. Ob glasbeni atmosferi zvončkov, tolkal in glasu se svet barv in oblik pregiba, vrtniči in sestavlja od preprostejših do kompleksnejših figur ter v zaključku na oder k ustvarjanju skupne risbe povabi vse.

Gledališče za dojenčke in malčke se je začelo razvijati v posameznih evropskih državah ob koncu 20. stoletja (eno prvih gledališč, ki je začelo ustvarjati za najmlajše do 3. leta starosti, je bilo La Baracca iz Bologne) in se v 21. stoletju razširilo po Evropi, predvsem v državah z ustreznimi sociokulturnimi okoliščinami (usmerjenost družinske, socialne in izobraževalne politike). Veliko pozornosti umetnosti v zgodnjem otroštvu so namenjale skandinavske države, v zadnjih letih pa se po zaslugi gledališča AEIOU (ki ima svojo sestrsko skupino tudi na Finskem) vse bolj uveljavlja tudi v Sloveniji. Takšno gledališče s prepletom različnih umetniških zvrsti in prilagojeno razvojni stopnji najmlajših vabi k opazovanju in sodelovanju ter omogoča prvi stik malčkov s svetom umetnosti in gledališča.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se z otroki, kaj je plesna predstava.
- Poslušajte glasbo in jih spodbujajte, da spontano zaplešejo ob glasbi. Nato ugasnite glasbo. Se ples v tišini spremeni?
- Usmerite njihovo pozornost na glasbo, opazujte, kako tudi glasba pripoveduje zgodbo in poraja različna občutja.

Po ogledu:

- Spodbujajte otroke, da opišejo, kaj se je dogajalo na odru.
- Kako so se počutili, ko so gledali predstavo?
- Katere barve so si zapomnili in katere oblike? Na kaj so jih spomnile barve in oblike?
- Kako sta se plesalki gibali? Se znajo tako gibati tudi otroci?
- Kakšna je bila glasba, kako so se počutili ob njej?
- Spodbudite otroke, da izberejo eno svojih risb in jo »narišejo« z gibi ter pri tem uporabijo tudi predmete iz okolice.

Utemeljitev strokovne komisije

Krickrac, to sem jaz! se s skladno odrsko celoto plesnega, vizualnega in glasbenega senzibilno približa doživljanju najmlajših in jim omogoči bogato ter večplastno umetniško doživetje. Domišljena likovna podoba je oblikovana kot svojevrstna vizualna instalacija funkcionalnih objektov, ki oživijo v tekočem ritmu gibalne animacije ter jasno zastavljenem dramaturškem loku. Z mehkobo giba in igrivostjo teles, njihovimi vizualnimi in kinestetičnimi učinki ter nežno razgibano glasbeno atmosfero uprizoritev ulovi tako pozornost najmlajših kot nekoliko starejših gledalcev.

Pernilla Stalfelt Kakec – Kakčeve dogodivščine

Gledališka predstava
Mini teater Ljubljana in Novo kazalište Zagreb

Režiser: **Ivica Buljan**
Izvajalca: **Jose** in **Petja Golec Horvat**
Avtorji vizualne podobe: **sonda3 + toni soprano**
Avtor glasbe: **Jose**
Kostumografka: **Ana Savić Gecan**

Premiera: 7. januar 2016

Petek, 6. oktober 2017, ob 9.30
Mali oder LGL

Knjiga o kakcu Pernille Stalfelt pojasnjuje temo, ki je za nekatere še vedno tabu. Problemsko obravnavo v slikaniški knjižni obliki, ki ne prinaša zgodbe, temveč obravnava kakce in kakanje v različnih pojavnih oblikah in situacijah, predstava *Kakec – Kakčeve dogodivščine* uprizori na način zabavnega interaktivnega šova z voditeljema dr. Ekom in dž. Ekico ter z vključitvijo videa, animacije in glasbe. Otroci skupaj z voditeljema opazujejo oblike kakcev, primerjajo barvo in gostoto glede na to, kaj pojemo, se spomnijo, kako je, ko nas muči driska ali ko smo zaprti, ugotavljajo, kaj so kravjeki, bobki ali konjske fige, izvedo pa tudi, da lahko kakec uporabljamo kot gnojilo in da ponekod iz kakca gradijo celo hiše.

Švedska otroška avtorica Pernilla Stalfelt v slikanicah z naslovi *Knjiga o ...* v razumljivem jeziku in lahkotnem tonu obravnava različne teme, od hrane ali barv do časa in življenja. *Knjiga o kakcu* (Bajsboken, 1997) je v prevodu Silvine Orel Kos in z dodatnimi ugankami ter vprašanji Maje Planinc izdal Ciciban leta 2003 in jo leta 2009 ponatisnil. Založba Didakta je leta 2009 izdala tudi *Knjigo o smrti* in *Knjigo o ljubezni*.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se o telesu in njegovem delovanju: kaj vse izločamo, kako delujejo prebavila, kakšna je funkcija kakanja. Kakšna pravila veljajo v našem okolju za kakanje in zakaj? Zakaj si moramo umiti roke, potem ko gremo kakat ali lulat?
- Kako kakajo živali? Poskušajte naštet čim več različnih živali in poimenovati njihove kakce.

Po ogledu:

- Pogovarjajte se z otroki, kakšen vtis je na njih naredila predstava. Se jim je zdela smešna? Jim je bilo kdaj tudi neprijetno, nerodno?
- Spodbudite otroke k pogovoru o našem kakanju in lulanju. Zakaj se običajno ne pogovarjamo o tem? Je to skrivnost? Nam je nerodno govoriti o tem?
- Za kaj je kakec lahko koristen?
- Kakšen je bil znanstvenik, ki jih je popeljal po poti kakca? In kakšna njegova pomočnica?
- Na kakšen način in s kakšnim namenom sta nagovarjala otroke in jih vključevala v predstavo? Kako je to vplivalo na predstavo? Bi bila ta drugačna, če bi jo otroci le tiho gledali?
- Se otroci spomnijo, kakšna je bila scenografija in kaj je prikazovala? Kakšni rekviziti so bili uporabljeni?
- Kaj se zgodi, ko potegnemo vodo na stranišču? Opišite pot kakca.
- V predstavi je bilo več ugank. Se otroci kakšne spomnijo? Se spomnijo kakšne druge? Sestavite svoje uganke, povezane s kakci.
- V predstavi smo večkrat zaklicali, da »kdor živi, mora včasih kakati«. Zamislite si zgodbo, ki se začne s tem stavkom.
- Preberite še slikanico *Veliko tekmovanje v kakcih* flamskega avtorja in ilustratorja Guida van Genechtena (Založba Sanje, 2014).

Utemeljitev strokovne komisije

Literarno predlogo uprizoritev Kakec – Kakčeve dogodivščine odrsko oblikuje v izvirnem formatu interaktivnega dogodka, ki v celoti podpira neobremenjen in neposreden govor o obravnavani temi s širino, ki seže čez »skrivnost« vsakdanjega opravila. Pri tem domišljeno prepleta raznolike umetniške postopke in apropiira elemente popularne kulture, večje odmerja ravnovesje med informativnim in zabavnim ter med predstavljanjem teme (tudi z inovativno scenografijo animirane kanalizacijske instalacije) in strukturiranim vključevanjem gledalcev.

Katja Gehrmann Medved in mali

Lutkovna spletenka

Lutkovno gledališče Ljubljana

Režiserka: **Ivana Džilas**

Izvajalci: **Urška Hlebec, Maja Kunšič, Iztok Lužar**

Prevajalka: **Alenka Veler**

Dramaturginja in lektorica: **Metka Damjan**

Avtorica likovne zasnove: **Donna Wilson**

Scenografka: **Ajda Vogeltnik**

Kostumografka: **Jelena Proković**

Avtor glasbe: **Blaž Celarec**

Lutkovni tehnolog: **Zoran Srdić**

Premiera: 21. april 2016

Sobota, 7. oktober 2017, ob 11.00 in 16.00
Mali oder LGL

Nekega dne se iz izgubljenega jajca izleže gosak, ki že od samega začetka misli, da je medved, saj je medvedov obraz prvo, kar zagleda. Lutkovna predstava temelji na mehkih pletenih podobah in pravljичnih inštalacijah britanske oblikovalke Donne Wilson. Za predstavo je svoje živalske igrače prilagodila tako, da so iz njih nastale namizne lutke, ki omogočajo več scenskih učinkov in dogajanja ter vključujejo odprtine za animiranje. V mehkem zavetju spletenega gozda *Medved in mali* postavi nekaj bistvenih vprašanj o drugačnosti, sobivanju in sprejemanju drugih. Ali je vse, kar je videti drugače, tudi zares tako drugačno od nas samih? V čem smo si različni in v čem podobni?

 Predstava je nastala po dramatizaciji istoimenske slikanice nemške slikarke Katje Gehrmann (*Gans der Bär*, 2009). Za slikanico je avtorica leta 2001 na Bienalu otroške ilustracije v Bratislavi prejela nagrado zlato jabolko. Mladinska knjiga jo je v prevodu Alenke Veler izdala leta 2011.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se z otroki o gozdu in njegovih prebivalcih: katere živali živijo tam, kakšni so mladiči posameznih živali.
- Narišite gozd in njegove prebivalce.

Po ogledu:

- Spodbujajte otroke, da govorijo o tem, kaj se je dogajalo v predstavi.
- Kako so se počutili, ko so gledali predstavo?
- Kakšna sta bila lika medveda in gosaka; spodbujajte otroke, da ju opišejo. V čem sta si bila podobna in v čem različna? Kakšen je bil njun odnos?
- Kakšna je bila likovna podoba predstave? Vas je na kaj spominjala? Bi predstavo doživljali drugače, če bi bile lutke in scenografija izdelani iz lesa ali kakšnega drugega materiala?
- Kako so animatorji prikazali spremembe gozdnega prizorišča in spremembe v vremenu? Se je spreminjala tudi glasba?
- Zakaj gosak misli, da je medved njegova mama?
- Bi bil lahko medved, kljub temu da sta si z gosakom na videz različna, njegova mama?
- Kako se zgodba konča? Si lahko zamislite tudi drugačen razplet?
- Pogovarjajte se z otroki o njihovih družinah in različnih vrstah družin. Kdo vse je član njihove družine? So si družinski člani podobni? Kaj najraje skupaj počnejo? Kako si med seboj pokažejo, da se imajo radi? Kdo je otrokom pomemben in kako se kaže naklonjenost med njim in otrokom?
- Pogovarjajte se o različnih družinah. V pomoč vam je lahko slikanica Alexandre Maxeine *Vse naše družine* (Mladinska knjiga, 2009).
- Posedite se v krog in primite klobčič volne ter skupaj 'spletite' lepo zgodbo o družinskem izletu v naravo. Vsakdo, ki ima v rokah klobčič, naj pove stavek ali dva o domišljjskem izletu, nato klobčič poda naslednjemu, ki zgodbo nadaljuje.

Utemeljitev strokovne komisije

Medved in mali je lutkovno domišljena, scensko domiselna in dramaturško kompaktna pravljичna miniatura. Mehkoba pletenih živali, razgibanost premične gozdne scenografije, umirjena zvočna podoba narave in nežno humorni toni v zgodbi dajejo občutek varnega zavetja za pripoved o nenavadni zagati, ki nevsiljivo naslovi dilemo o pripadnosti in identiteti. Plastičnost občutij in navidezna preprostost lutkovnega izraza z vso potrebno občutljivostjo vodita skozi negotovost medveda in malega gosaka, vseskozi ohranjata pričakovanje razrešitve ter jasno motivirano prikažeta, kako se med njima počasi zgodi bližina.

Katja Kähkönen, Mateja Ocepek, Katja Povše

Srce in popek

Doživljajska predstava,
interaktivno popotovanje v notranjost telesa
AEIOU gledališče za dojenčke in malčke, Hiša otrok in umetnosti, Društvo lutkovnih ustvarjalcev, Zavod H'art

Avtorice in režiserke: **Katja Kähkönen, Mateja Ocepek, Katja Povše**
Izvajalci: **Mateja Ocepek, Katja Povše/Anže Virant**
Avtorici likovne zasnove: **Katja Kähkönen, Mateja Ocepek**
Dramaturg: **Anže Virant**
Oblikovalec zvočne podobe: **Miha Šajina**

Premiera: 24. april 2015

Torek, 3. 10. 2017, ob 17.00
Sreda, 4. 10. 2017, ob 9.30
Veliki oder LGL

Avtorska predstava *Srce in popek* je svojevrstna oblika senzoričnega gledališča, didaktičnega in umetnostnega igrišča, interaktivna inštalacija in igralnica, kjer kirurginji dr. Krasta in dr. Koža vodita gledalce po skrivnostnem svetu človeškega telesa. Otroci si nataknejo kirurške čepice in copate ter postanejo njuni pomočniki. Z vstopom v domišljjsko operacijsko sobo, kjer že čaka družina Smrkelj, se na sproščen, preprost in igriv način spoznavaajo z organi ter funkcijami svojega telesa. S tipanjem in preizkušanjem iščejo odgovore na vprašanja, kot so: kam potuje hrana, ki jo pojemo, kaj premika moje telo, kako potuje kri po žilah in kako pridemo na svet, ne nazadnje pa tudi, kje se porajajo vsa ta vprašanja.

Predstava je nastala v okviru Izkustvenega labirinta Hiše otrok in umetnosti. Program, namenjen predvsem najmlajšim, je zasnovan kot celostno izkustveno umetnostno doživetje. Skrivnosti gledališča, likovne umetnosti, lutk, literature in drugih umetnosti otroci spoznavaajo skozi kreativne naloge, igro, raziskovanje, odkrivanje in preizkušanje.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se z otroki o našem telesu. Katere organe poznajo? Kakšne so njihove funkcije?
- Spodbudite otroke, da narišejo risbice svojih organov, kot si jih predstavljajo.

Po ogledu:

- Pogovarjajte se z otroki, kako so doživeli predstavo. Kateri deli so jim bili najbolj všeč? Kako so se počutili v vlogi kirurških pomočnikov?
- Kakšne težave so imeli člani družine Smrkelj in kako smo jim pomagali?
- Kako je bil predstavljen posamezen organ in kaj so otroci lahko počeli z njim/v njem?
- Kako se gledališki organi razlikujejo od resničnih?
- Ko z našim telesom kaj ni v redu, nam pomagajo zdravniki. Kako pa lahko sami skrbimo za svoje telo in dobro počutje? Zakaj je to pomembno?
- Kaj pomeni, ko kdo reče, da je treba 'poslušati glas srca' ali da si 'ogledamo svet skozi oči nekoga drugega'?
- Je pomembno, kakšne misli imamo v glavi? Napišite ali narišite še več lepih misli in želja, zase in za druge.
- Pogovarjajte se tudi o tistih organih, ki jih v predstavi ni bilo, poiščite jih na slikah, v knjigah ali na spletu.

Utemeljitev strokovne komisije

Srce in popek je unikatna izkustvena gledališka igralnica, kjer otroci postanejo aktivni raziskovalci človeškega telesa. Uprizoritev premišljeno materializira notranji svet telesa kot čarobno igrišče vizualno privlačnih in funkcionalno odprtih objektov, ki vabijo v interakcijo, igrivost postavitve pa dopolnjuje vtis posvečenosti sodelovanja pri odgovorni nalogi kirurških pomočnikov. Trdna dramaturška struktura in odločno vodenje skupine zaokrožata premišljeno zasnovo v dinamično, koherentno in jasno osmišljeno celoto, ki prepričljivo nagovarja in motivira na več ravneh.

Leo Lionni mali modri in mali rumeni

Lutkovna predstava

Lutkovno gledališče Maribor

Režiser: **Miha Golob**

Izvajalca: **Miha Bezeljak** in **Anže Zevnik**

Prevajalka: **Mojca Redjko**

Avtor glasbe: **Vasko Atanasovski**

Asistenta režiserja: **Natan Esku** in **Elena Volpi**

Oblikovalec svetlobe: **Miljenko Knezoci**

Oblikovalec zvoka: **Mitja Pastirk**

Lektorica: **Metka Damjan**

Premiera: 16. april 2015

Ponedeljek, 2. 10. 2017, ob 11.00

Cankarjev dom, Kosovelova dvorana

Predstavo je navdihnili avtorska slikanica italijanskega avtorja Lea Lionnija v tehniki kolaža, zgodba o dveh abstraktnih likih, ki sta prikazana z iztrganimi barvnimi ploskvami, razporejenimi na večinoma beli podlagi.

»Lionni je izkoristil bogato pripovedno moč barve, oblike in kompozicijskih elementov za pripovedovanje svoje zgodbe,« je ob predstavi zapisala Dragica Haramija.

Podobne principe uporablja tudi predstava, le da likovnim elementom dodaja uporabo gledaliških: male predmete, animacijo, gibanje, svetlobo in glasbo. Predstava o dveh prijateljih, ki ob radostnem objemu postaneta zelena in ju ob prihodu domov niti starši ne prepoznajo, skozi dinamično igranje barv zastavlja vprašanja o prijateljstvu, bližini, identiteti, videzu in vsebini, o sebi in o drugih.

 Mali modri in mali rumeni (*Little Blue and Little Yellow*, 1959), prva Lionnijeva slikanica, je v slovenskem prevodu izšla pri Založbi Miš ob premieri predstave. Ideja zanjo se je avtorju porodila med potovanjem z vlakom. Da bi živahnima vnučkoma skrajšal čas vožnje, je iz revije iztrgan list uporabil za drobne

kolote različnih barv ter s kančkom domišljije začel graditi zgodbo o malem modrem in malem rumenem. V slovenščini lahko beremo tudi izbor šestnajstih Lionnijevih slikanic, zbranih pod naslovom *Frederik pripoveduje* (Epta, 1998).

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se z otroki o prijateljstvu, o njegovem pomenu in podobi: kdo so naši prijatelji, v čem smo si podobni in v čem različni, kaj nas družijo, kaj najraje počnemo skupaj? Zakaj smo si izbrali ravno te prijatelje?

Po ogledu:

- Spodbudite otroke, da povejo, kakšen vtis je nanje naredila predstava. Jim je bila izvedba všeč ali jih ni pritegnila? Kateri del se jim je najbolj vtisnil v spomin, zakaj?
- Kakšna je bila vloga igralcev? Vas je njuno početje na kaj spomnilo? Kako sta ustvarjala zgodbo? Kakšna je bila njuna komunikacija, kako sta se sporazumela?
- Pogovorite se o likih v predstavi: kako sta prikazana mali modri in mali rumeni, kaj vse skupaj počneta, kakšni so njuni starši in kakšen njun dom?
- Pogovorite se o dožemanju abstraktnih likov. Zakaj so prikazani le z barvami in ne kot konkretna figura? Jih zato gledamo in razumemo drugače?
- Pogovorite se o uporabljenih načinih »risanja« po platno (barva, svetloba, trganje ozadja).
- Zakaj mali modri in mali rumeni postaneta mali zeleni? Kako si to razlagate? In kaj se zgodi potem?
- Ali je mali modri še vedno mali modri, čeprav je videti zelen?
- Oglejte si slikanico Lea Lionnija in poiščite podobnosti ter razlike med slikanico in predstavo.
- V slikanici in v predstavi prihaja do zanimive igre barv. Z vodenimi ali tempera barvicami preizkusite tudi sami, kakšne barve nastanejo ob mešanju rdeče in rumene, modre in rdeče ...

Utemeljitev strokovne komisije

Odrsko suverena razširitev slikanice z raziskovanjem možnosti lutkovne tehnologije lucidno oživilja likovni jezik v samosvojem uprizoritvenem izrazu ter z izraznim minimalizmom in abstraktnimi likovnimi elementi naslika povsem konkreten svet otroškega vsakdana. Mali modri in mali rumeni je ustvarjalna dogodivščina, ki v sprva praznem veselju belega platna z inspirativnim zamahom igrive igralske animacije in komunikacije izriše prepoznavna dejanja, odnose in razpoloženja ter jih odpira razbiranju in doživljanju na različnih ravneh.

Toon Tellegen

Jutri je bila zabava

Lutkovna predstava

Lutkovno gledališče Ljubljana

Režiserka: **Martina Maurič Lazar**

Izvajalci: **Asja Kahrimanović Babnik/**

Martina Maurič Lazar, Maja Kunšič, Gašper Malnar,

Katja Povše k. g., Lovro Finžgar k. g.

Prevajalka: **Anita Srebnik**

Avtorici dramatizacije: **Jera Ivanc, Martina Maurič Lazar**

Dramaturginja in avtorica pesmi: **Jera Ivanc**

Avtorica likovne podobe: **Barbara Stupica**

Avtor glasbe: **Nino de Gleria**

Lutkovni tehnolog: **Žiga Lebar**

Oblikovalec svetlobe: **Igor Remeta, Kristjan Vidner**

Asistentka režiserke: **Maruša Kink**

Lektorica: **Irena Androjna Mencinger**

Premiera: 19. november 2015

Ponedeljek, 2. 10. 2017, ob 9.30
Veliki oder LGL

Predstava *Jutri je bila zabava* iz istoimenske knjige za osnovo vzame prvo zgodbo z naslovom *Zima* ter jo dopolni z nenavadnimi in večkrat bizarnimi prizori iz drugih zgodb. Z namiznimi lutkami v snežno pobeljeni sceni predstavi svet živali, ki si najbolj želijo, da bi končno prišla pomlad. Veverica se odloči, da jo bo na vsak način pripeljala, pri tem pa ji z različnimi duhovitimi domislicami pomagajo prijatelji jež, mravlja, slon in sova. Pet živali nas na trenutke spominja na otroke, ki so ravnokar začeli govoriti, zdaj pa se z rabo jezika na vse načine trudijo razumeti svet okoli sebe. Problemov in situacij, v katerih se znajdejo, se lotevajo zelo resno, logika, ki jih pri tem vodi, pa je vse prej kot logična.

enotna zbirka štirih daljših pripovedi, ki jih povezuje cikel letnih časov, ob katerem si živalski liki zastavljajo številna vprašanja, na katera pa le redko dobijo jasne odgovore. Poleg te sta v slovenskem prevodu izšla še dva izbora njegovih zgodb, vse tri pri Mladinski knjigi: *Zabava na luni* (1999) in *Mala nočna torta s plameni* (2004). Tellegenove živalske zgodbe so humorne, včasih absurdne, filozofske in čarobne. V njih nastopajo tudi živali, ki jih le redko srečamo v knjigah. Vse živali so enako velike, ker so vse enako pomembne, in vedno imajo veliko vprašanj, s katerimi raziskujejo svet in svoje življenje v njem.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se z otroki o naslovu predstave in poskusite narediti še kakšen sestavek s podobno pomešanimi časi.
- Pogovarjajte se o letnih časih.

Po ogledu:

- Spodbudimo otroke, da govorijo o svojem doživljanju predstave: je bila smešna, resna, žalostna?
- Vsaka žival v predstavi ima skrbno izdelan videz, domek, poseben način govora in gibanja, pa tudi glasbeno spremljavo. Kako bi otroci opisali veverico, mravljo, sovo, ježa in slona – njihovo podobo, govor, gibanje, lastnosti? Kakšne so bile njihove sobice?
- So lutke bolj podobne živalim ali ljudem? Katere živalske in katere človeške lastnosti imajo?
- Vsaka od živali ima nekaj, kar jo še posebej veseli. Kaj?
- Kaj počenja skupaj? Kako se razumejo med sabo? Kaj si otroci želijo početi, ko obiščejo prijatelja ali se srečajo pred blokom ali na ulici?
- Kako vemo, da je prišla pomlad? Kako bi jo priklicali mi?
- Ali obstaja kdo, ki ve odgovore na vsa vprašanja? Kako in kje najdemo odgovore na vprašanja? Imajo vsa vprašanja odgovor?
- V predstavi živali zastavljajo veliko vprašanj: Ima pomlad lahko počitnice? Zakaj oblaki letijo po nebu? Zakaj ne vem vsega? Sestavite svoj seznam vprašanj.

Utemeljitev strokovne komisije

Jutri je bila zabava z zvedavo neposrednostjo svojih junakov preobrača samoumevnosti in navdušuje s preprostostjo prodornih vprašanj o obstoju in smislu prav vsega. Kompaktna dramatizacija, dodelana karakterizacija posameznih živali, njihova prikupna srečanja ter detajlna in vizualno osupljiva likovna podoba ustvarjajo očarljiv in prijazen živalski svet, vseskozi odprt in komunikativen do občinstva, ki otroke zlahka pritegne v igro nasprotij in cikličnosti, veselja in napetega pričakovanja, aktivnosti in sprejemanja, sobivanja in odnosa do narave.

Toon Tellegen je nizozemski pisatelj, pesnik in zdravnik.

Jutri je bila zabava (2010; Morgen was het feest, 2008) je

Manica K. Musil

Pobalinska pujsa

Interaktivna lutkovna predstava
Lutkovno gledališče Maribor

Režiser: Miha Golob
Izvajalca: Maksimiljan Dajčman in Anže Zevnik
Avtorica likovne podobe: Manica K. Musil
Avtor lutkovne tehnologije in oblikovalec lutk: Primož Mihevc
Avtor glasbe: Vasko Atanasovski
Oblikovalec svetlobe: Gašper Bohinec
Oblikovalec zvoka: Andi Gal
Kostumografka: Mojca Bernjak
Lektor: Simon Šerbinek

Datum premiere: 13. oktober 2016

Četrtek, 5. 10. 2017, ob 10.00 in 17.00
Mali oder LGL

Predstava o dveh pujsih, ki večše pretentata vse živali na dvorišču in se neugnano zabavata na njihov račun, je oblikovana kot skupek potegavščin ustvarjalne ekipe, v katere igralca vpleteta tudi gledalce, da pujsoma Tinetu in Tonetu aktivno pomagajo pri njunih dejanjih. Igralca in animatorja pri tem prevzemata več vlog: uprizarjata osrednja junaka, pripovedujeta zgodbo in animirata druge živalske like. Likovna podoba predstave izhaja iz same slikanice in živalski liki ostajajo dvodimenzionalni, vsak lik je sestavljen iz več kosov mehkega filca, ki jih igralca s pomočjo magnetov postavljata in premeščata po igralni ploskvi, na kateri se s svetlobo in nitjo zarisuje prizorišče dvoriščnega konflikta.

Avtorske slikanice Manice Klenovšek Musil so posebne tudi zaradi tekstilnih ilustracij. Slikanica *Pobalinska pujsa* (2015) je na 31. slovenskem knjižnem sejmu prejela nagrado za najlepšo slovensko knjigo na področju otroške in mladinske literature.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

- Pred ogledom:
- Pogovarjajte se z otroki o tem, kaj zanje pomeni beseda pobalinski. Kdo je lahko pobalinski in kaj mora početi, da njegova dejanja poimenujemo pobalinska? So takšna dejanja zanje sprejemljiva ali ne?
 - Kako vemo, kje je meja med igrivim preizkušanjem ali šaljivo potegavščino in dejanjem, ki prizadene ali škodi drugim? Na podlagi česa se odločamo o tem?

- Po ogledu:
- Pogovarjajte se z otroki, kaj si mislijo o predstavi. Kako so jo doživeli: jih je zabavala, so se ob zgodbi tudi kdaj zamislili? Kateri prizori so se jim najbolj vtisnili v spomin?
 - Kakšen je bil odnos med igralcema? Sta si tudi onadva nagajala? Si nagajata zato, ker sta prijatelja? Ali pa to pomeni, da se ne marata?
 - Kakšna besedna igra se skriva v imenih pujsov?
 - Kako se pujsa obnašata do drugih živali? Zakaj nagajata drugim? Kako se druge živali počutijo ob tem?
 - Kako so se otroci počutili, ko sta jih pujsa povabila, da nagajajo živalim skupaj z njima? Bi bila predstava drugačna, če bi igralca sama izvajala vse nagajivosti?
 - Kdaj so ugotovili, da sta šla pujsa predaleč? Kako so vedeli, da je prišel čas za maščevanje in kazen?
 - Je bilo pujsoma žal za to, kar sta storila? Sta držala obljubo? Kako vemo, ali je opravičilo mišljeno resno? Kako so otroci razumeli konec predstave?
 - Pogovorite se o lutkah: kakšne so bile živali, kako so se spreminjale? Kako je bilo prikazano dvorišče, pa hiša, mlaka ...? Oglejte si slikanico in primerjajte podobo in materiale lutk.
 - Kakšne pesmi sta zapela Tine in Tone? Kakšna je bila glasba, ko sta pujsa osvojila dvorišče in ko sta se opravičila?
 - Spodbudimo otroke, da pripovedujejo o kakšni svoji lumpariji, ki so jo storili, in kako se je končala. So se morali opravičiti, kaj popraviti, so se iz nje kaj naučili?
 - Spomnite se še kakšnih drugih pobalinskih knjižnih junakov in njihovih prigod.

Utemeljitev strokovne komisije
Uprizoritev komunikativno, neposredno in doživeto razgrne vprašanje odgovornosti in dvoumnih mej dovoljenega, saj mlade pritegne k aktivnemu sodelovanju v pujsovih dejanjih, pa tudi v premislek o storjenem. Izpeljava problematike je z domišljenim vodenjem skupinske situacije in skrbno doziranimi premenami perspektiv dosledna in jasno poantirana, obenem zabavna, z navdušujoče igrivo lutkovno podobo in animacijo ter kreativno uporniškim duhom, predvsem pa spoštljiva do avtonomije otroške presoje.

Barbara Simoniti Andrej Nespanec

Interaktivna lutkovna predstava

Lutkovno gledališče Maribor

Režiser in scenograf: **Jack Timmermans**

Izvajalci: **Miha Bezeljak, Tilen Kožamelj,**

Filip Šebšajevič k. g., **Nataša Keser** k. g.

Oblikovalec svetlobe: **Pink Steenvoorden** (Einstein Design)

Oblikovalec rekvizitov: **Bert Vogels**

Kostumografka: **Wiktorija Czakon**

Avtor likovne podobe: **Peter Škerl**

Avtor glasbe: **Stevko Busch** (na bambusovi flavti

R. P. Dines Mishra)

Oblikovalec zvoka: **Mitja Pastirk**

Premiera: 1. december 2016

Petek, 6. oktober 2017, ob 10.00 in 17.00

Šentjakobski oder LGL

Andrej Nespanec je slikovita pripoved o otroški domišljiji. Predstava je nastala po motivih istoimenske slikanice, katere posebnost je, da se del zgodbe odvije le skozi ilustracije. Podobno tudi plesno-lutkovna predstava brez besed za pripoved izkoristi nebesedna gledališka sredstva: gib, animacijo objektov in glasbo, kar domišljiji pušča več prostosti kot besede. Izbrane knjižne motive preoblikuje in se osredotoči na Andrejev strah pred spanjem in njegove žive sanje – od nočnih mor, ko ga v snu obiščeta dve pošasti, do sanj o morju, valovih in kitu, ki se ga pošasti ustrašita, sam pa se mu pogumno postavi po robu in tako premaga strah.

 Slikanica *Andrej Nespanec* (Mladinska knjiga, 2014) pesnice in pisateljice Barbare Simoniti ter slikarja in ilustratorja Petra Škerla je kratka sodobna pravljica o dečku z bogato domišljijo, ki ne more in ne more zaspati. Ko mu

mama prebira njegovo najljubšo knjigo o sinjem kitu, ga obišče netopir, ki plete sanjske zgodbe. Tu se besedna pripoved konča, o Andrejevem potovanju v sanjski svet pa spregovorijo le ilustracije.

Predstavo je režiral nizozemski koreograf in pedagog Jack Timmermans, ki ustvarja predvsem plesne predstave za otroke in mladino. Beseda koreografija izhaja iz dveh izrazov in pomeni 'pisati ples'. Koreografi se ukvarjajo z oblikovanjem giba(nja), da bi z njim izrazili ali podprli misel, občutja ali ideje.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se z otroki o njihovih obredih pred spanjem in spanju samem: kako zaspijo in kaj storijo, če se zbudijo sredi noči, ali se kdaj spomnijo, o čem so sanjali.

Po ogledu:

- Pogovarjajte se z otroki, kako so doživeli predstavo: jim je bilo nenavadno, ker je bila brez besed, so lahko sledili zgodbi? So pogrešali govor ali jim je bila morda tako odigrana zgodba še zanimivejša?
- Kaj nadomešča govor? Kako smo ugotovili, kakšna občutja ima Andrej in kdaj ga je strah? Kako, kakšne so želje in občutki njegove mame? Kaj lahko ugotovimo iz telesne govorice in iz postavitve v prostoru?
- Kako vse je bila uporabljena tkanina?
- Kako so doživeli Andreja, kako bi ga opisali?
- Kaj vse se mu je dogajalo zvečer, pred spanjem in ponoči?
- Se otrokom kdaj dogaja kaj podobnega? Jih je strah teme? Jih kdaj v sanjah obiščejo pošasti? Kaj jih pomiri?
- Se spomnijo kakšnih sanj, prijetnih ali neprijetnih? Spodbujajte otroke, da jih podelijo s skupino.
- Preberite in oglejte si slikanico *Andrej Nespanec* in jo primerjajte s predstavo.
- Izdelajte svoj lovilec sanj. Namig za izdelavo najdete v gledališkem listu predstave ali na spletu.

Utemeljitev strokovne komisije

Zgodba o razburkani domišljiji in premagovanju strahov, ki otrokom ne dopuščajo mirnega spanca, je uprizorjena z ustvarjalno in igrivo rabo minimalnih izraznih sredstev ter tankočutnim razumevanjem otroškega notranjega sveta. Domišljeno vodena pripoved brez besed je dogajalno razgibana, koreografsko izpovedna in poetično domišljajska, z zvočno podobo, ki subtilno niansira dečkovo doživljanje in mladim gledalcem omogoča čustveno intenzivno, a tudi varno plovbo skozi celo paleto občutij, od strahu do prijetne pomiritve.

Nebojša Pop Tasić

Kaj pa če ...

Dramsko-lutkovna predstava
Lutkovno gledališče Maribor

Režiser: **Marko Bulc - Mare**
Izvajalci: **Metka Jurc, Tilen Kožamelj, Danilo Trstenjak, Filip Šebšajevič**, k. g.
Avtor glasbe: **Damir Avdić**
Avtor likovne podobe: **Damir Leventić**
Lektorica: **Metka Damjan**
Kostumografka: **Mojca Bernjak**
Oblikovalec svetlobe: **Enver Ibrahimagić**
Oblikovalec zvoka: **Mitja Pastirk**

Premiera: 1. oktober 2015

Četrtek, 5. 10. 2017, ob 9.30
Veliki oder LGL

Na praznem odru, s telesi in besedilom v verzih, ustvarjalna ekipa izzove z vprašanjem, kakšen je svet brez plastičnih igrač, lego kock, računalnika in pametnega telefona ter s čim vse se je mogoče igrati. Igriva lutkovna predstava brez lutk o igri brez igrač se poigrava z igrami preteklosti in jih premešča v sedanost 'novih' otrok: rime, nasprotja, uganke, gluhi telefon, pantomima, oponašanje, prstne igre, pregibanje papirja, črni mož, hokej, zibka itd. Dinamičen izlet v analogne čase, ko je še bila 'igrača v glavi', ni zgolj nostalgичen obrat v preteklost, pač pa želi navdušiti k ponovni uporabi glave za ustvarjalno igro brez digitalne tehnologije.

Igra ni le razvedrilo in ubijanje dolgčasa, je tudi učenje in vadba. Prek igre se otrok nauči različnih veščin, igra pa je tudi vaja iz odnosov. *"Pojem igre, poleg domišljjskega preganjanja dolgčasa, zajema veliko več. Kadar se otrok igra, preigrava življenje, pravzaprav vadi življenje."* (Nebojša Pop Tasić)

Igrača je objekt, ki ga kupimo in že ima določeno funkcijo, včasih tudi navodila za igranje. Velik del domišljije tako odpade. Osnovni elementi igre brez igrač pa postanejo glas, beseda, telo in predmeti, ki jih lahko najdemo v vsakem stanovanju.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Kaj pa če ... bi bili brez igrač, plastičnih in elektronskih? Spodbudite otroke, da si predstavljajo, kako bi to bilo in da o tem pripovedujejo.

Po ogledu:

- Bi po predstavi enako odgovorili na vprašanje, kaj bi se zgodilo, če bi ostali brez vseh igrač?
- Kakšen je na začetku predstave odnos med igralci? Se ta kasneje spremeni?
- Kakšni so prehodi med različnimi igrami, ki jih uprizarjajo? Kdo odloča, katera igra bo naslednja?
- Pri katerih igrah in na kakšen način so igralci otroke vključili v predstavo?
- Pogovorite se o igrah: kakšne igre se igrate najraje, katere igre se lahko igrate sami in katere s prijatelji?
- Se spomnite še kakšnih iger, za katere ne potrebujemo igrač, pa jih v predstavi ni bilo?
- Igramo se igre, igramo se z igračami, s prijatelji, igramo na glasbene instrumente, igramo v gledališču in na filmu, igramo športne igre ... Kaj vse je igra?
- Pogovorite se o tem, kaj je igrača. Kaj je značilno za kupljene igrače? Kaj pritegne pri igranju s takšnimi igračami in kaj pri skupinskem igranju brez igrač iz trgovine?
- Poskusite si izmisliti kakšno novo igro ali izdelati kakšno povsem samosvojo igračo. Je postopek tudi lahko igra?
- V predstavi spoznamo tudi prstne igre. Preizkusite prstne igre še na svojih prstih. Veliko teh je zbral Igor Cvetko v knjigah *Slovenske otroške prstne igre* (Didakta, Radovljica, 1996) in *Najmanjše igre na Slovenskem* (Didakta, Radovljica, 2000).

Utemeljitev strokovne komisije

Uprizoritev Kaj pa če ... se z dinamičnim vrtincem spusti v svet otroških iger iz 'starih časov' ter jih zamesi v razorožujoče preprosto in navdihujočo uprizoritev, gibko v besedah in domišljjsko v gibu. Z izvirno zasnovo in tekočo izpeljavo v prepletu pronicljive razigranosti rime besede ter fizičnega gledališča zlahka ohranja pozornost mladih gledalcev, predvsem pa jih skozi navidezen konflikt med staro in mlado generacijo ter sproščenim razširjanjem prostora igre spretno vključi v čar skupne igre in odpre možnosti za drugačen pogled na že znano.

Svetlana Makarovič **Pekarna Mišmaš**

Igrana predstava s songi
Slovensko ljudsko gledališče Celje

Avtor dramatizacije, dodatnih songov in režiser:
Jure Novak
Izvajalci: **Aljoša Koltak, Jagoda, Tarek Rashid, David Čeh, Manca Ogorevc, Tanja Potočnik, Damjan M. Trbovc, Rastko Krošl, Mario Šelih, Igor Sancin, Igor Žužek**
Glasbeniki: **Nataša Lazić/Janja Šuštaršič**, klavir,
Jernej Luzar/Danej Pukl, kitara
Dramaturginja: **Tina Kosi**
Scenografka: **Urša Vidic**
Kostumografka: **Mateja Benedetti**
Avtor glasbe: **Uroš Buh**
Korepetitor: **Simon Dvoršak**
Koreograf: **Brane Potočan**
Oblikovalec zvočne slike: **Igor Vuk**
Lektor: **Jože Volk**

Premiera: 3. oktober 2015

Ponedeljek, 2. 10. 2017, ob 11.00 in 17.00
Šentjakobski oder LGL

Svetlana Makarovič je napisala več verzij kratke sodobne pravljice *Pekarna Mišmaš*; osnova za dramatizacijo je bila prva iz leta 1974. Režiser je igrano zgodbo o Mišmašu, ki peče najboljši kruh daleč naokoli, dopolnil še z glasbo v živo – glasbenika je postavil kar na streho pekarnice – ter s songi, ki jih ob nekaterih poudarkih v dogajanju odpojejo igralci sami. Na odru se razgrneta tako realni človeški in nočni svet mišjega kraljestva kot nasprotje med družbo, ki želi svoj nos pomoliti v vse in vsakogar, ter posameznikom, ki ne pristaja, da bi mu taka skupnost krojila življenje. Zaostri se, ko se vaška mlinarica Jedrt, ki z odkupom le treh majhnih vreč moke ne more preživeti, jezno odloči, da bo prišla

Mišmaševi skrivnosti do dna. Pridružijo se ji še nevoščljivi Kurji pek in radovedni vaščani z županom na čelu.

Za *Pekarno Mišmaš* je avtorica leta 1975 dobila Levstikovo nagrado. Leta 1992 je zgodba dobila nadaljevanje v knjigi *Pek Mišmaš v Kamni vasi* (Radovljica: Didakta). Junaki v delih Svetlane Makarovič so vedno samosvoji in »drugačni«. Gre za subverzivno mladinsko književnost, kjer se liki učijo na lastnih izkušnjah, ne s poslušnostjo in ubogljivostjo. Zato so odrinjeni na rob, drugi jih ne sprejemajo, jih zavračajo ali zasmehujejo. Avtorica sveta ne idealizira, temveč problematizira.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Poskusite sami prenesti sodobno klasično zgodbo o peku Mišmašu v realno okolje današnjega časa. Komu bi bili lahko liki podobni, kako bi se odvijala zgodba v naši okolici?

Po ogledu:

- Pogovorite se o značajih oseb in njihovih odnosih. So si vsi enakovredni ali nekateri izstopajo iz skupnosti in zakaj?
- Zakaj si meščani želijo razvozlati Mišmaševo skrivnost? Imajo pravico vedeti, kako Mišmaš peče kruh? Zakaj?
- Kako se različni posamezniki lotijo raziskovanja? In kako se ob vsem tem obnaša Mišmaš?
- Kaj bi storili, če bi zaslutili, da z nečim, kar nam ponujajo ali prodajajo, ali z nečim, kar nekdo počne za druge, nekaj ni v redu? Kdaj zadeva posameznika postane nekaj, kar se tiče vseh? Pogovorite se o tem ob različnih primerih.
- Nekateri menijo, da Mišmaš peče dober kruh in da je to vse, kar je pomembno, kako ga peče, pa je njegova stvar. Se strinjate? Je vedno tako, da če je nekaj dobro, ni pomembno, kako do tega pridemo?
- Kakšna glasba spremlja posamezne like in kaj poudarja?
- Kako se v uprizoritvi razlikujeta dnevni svet meščanov in nočni svet mišjega kraljestva? Kaj se na odru spremeni?

- Oglejte si različne izdaje *Pekarne Mišmaš*, ki so jih ilustrirali Kostja Gatnik, Marija Lucija Stupica, Gorazd Vahen in pisateljica sama, ter primerjajte različne likovne upodobitve oseb in dogodkov.

Utemeljitev strokovne komisije

Uprizoritev Pekarna Mišmaš pravljico Svetlane Makarovič lucidno posodobi za današnji čas in jo razvije v poglobljeno gledališko-glasbeno dispozicijo majhne skupnosti. Izvrstno izdelani karakterji in natančna skupinska dinamika ob spretno vpeljani glasbeni podpori za veselim razpoloženjem in površinsko zglačenostjo natančno razkrivajo vrtljak različnih osebnih motivov in interesov ter pod vprašaj postavljajo kopico človeških lastnosti in obnašanj, pa tudi vse bolj žgočo mejo med zasebnim in skupnim oziroma javnim.

Carlo Collodi

Ostržek

Lutkovna predstava

Lutkovno gledališče Ljubljana
in **Umetniško društvo Konj**

Avtor dramatizacije, likovne podobe in režiser: **Silvan Omerzu**
Izvajalci: **Asja Kahrmanović Babnik/Iztok Lužar, Miha Arh, Nina Ivanič, Sonja Kononenko, Polonca Kores/Gašper Malnar, Iztok Valič, Maja Kunšič, Boštjan Sever** k. g.
Prevajalec: **Albert Širok**
Dramaturginja: **Zala Dobovšek**
Avtorica songov: **Saša Eržen**
Avtor glasbe: **Mitja Vrhovnik Smrekar**
Koreograf: **Branko Potočan**
Lektorica: **Irena Androjna Mencinger**
Oblikovalec svetlobe: **Jaka Šimenc**

Premiera: 21. april 2015

Petek, 6. oktober 2017, ob 11.00
Veliki oder LGL

Ostržek, znamenit literarni lik poosebljenega predmeta/igračice, je svojeglav 'deček', ki ga nemirni duh vodi skozi vrsto ovir in izzivov, dokler iz lesenjačka ne postane fant. Njegovo popotovanje je razgibano tudi v gledališkem izrazu: od realističnih do poetičnih prizorov, z dramsko igro in raznovrstnim lutkovnim jezikom senčnega gledališča, ročnih lutk, marionet in naglavnih mask. Collodijeva fantastična pripoved je v času objavljjanja doživela veliko kritik, saj je bila v odkritem nesoglasju s takratnimi prevladujočimi vzgojnimi načeli. Vprašanja, ki jih postavlja, so danes kvečjemu še bolj žgoča: Govoriti laž ali resnico? Ubogati starše ali delati po svoji volji? Izbrati tisto, kar si želim, ali tisto, kar je dobro zame ali prav? Komu zaupati in kakšnim obljubam verjeti? Kaj je tisto, kar iz lutke naredi človeka?

Italijanski pisatelj Carlo Collodi je leta 1881 v prvi italijanski reviji za otroke *Il Giornale dei Bambini* (Revija za otroke) začel v več delih objavljati zgodbo o leseni lutki, ki je bila pri mladih bralcih tako priljubljena, da je namesto načrtovanih 18 objavil 36 nadaljevanj zgodbe. Leta 1883 je prejel imenovana *Zgodbo o lutki* (*La Storia di un burattino*) izšla v knjižni obliki z naslovom *Ostržkove dogodivščine* (*Le avventure di Pinocchio*) in od takrat spodbudila številne gledališke, filmske, radijske, likovne in stripovske različice po vsem svetu.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se o Ostržku: kdaj smo zanj prvič slišali, smo že kdaj gledali kakšno predstavo, risanko, film o Ostržku? Se spomnimo zgodbe, kakšne občutke smo imeli ob njej?

Po ogledu:

- Spomnite se, kako so posamezni liki upodobljeni. Kdaj je Ostržek upodobljen kot lutka in kdaj ga odigra igralka? Zakaj mislite, da je murn prikazan kot senčna lutka? Kakšen učinek sprožijo različne lutke?
- So se otroci kdaj zbali za Ostržka? Se jim je kakšen prizor ali lik zdel strašljiv?
- Kako bi opisali Ostržkov značaj? Kaj lahko o njem ugotovimo iz njegovih besed in dejanj, kaj pa o njem pravijo drugi? Ima lahko kdo hkrati dobre in slabe lastnosti? Je na primer dober, a včasih vseeno naredi kaj slabega?
- Ostržek mora opraviti tudi kup odločitev: oditi v šolo ali na potep, naj posluša Zvitorepko in Brljava ali se vrne k očetu ... Se morajo tudi otroci kdaj odločiti med dvema ali več možnostmi? Na podlagi česa se odločijo?
- Kdo vse v predstavi laže? Se tudi otroci kdaj zlažejo?
- Zakaj Muren posvari Ostržka in zakaj Ostržek njegovih svaril ne upošteva? Ali tudi otrokom starši, učitelji, prijatelji in drugi kdaj povedo, kaj naj naredijo ali kako, jih opozorijo na kaj? Zakaj to počnejo? Kdaj jih poslušajo in kdaj ne?

Utemeljitev strokovne komisije

Ostržek je estetsko izčiščena in režijsko domišljena uprizoritev, ki s pomensko sugestivno izbiro lutkovnega izraza in premišljeno zasnovo scenske tehnologije subtilno zasnuje junakove preizkušnje ter mlade gledalce popelje na magično popotovanje polnokravnega junaka v spoznavanju sveta in samega sebe. Pri tem natančno odmerja potek dogodivščin in razpira intenzivno pokrajino čustev, občutij ter razmišljanj, v napetem pričakovanju razpleta pa posebej tankočutno predstavlja trenutke strahu in negotovosti.

Ira Ratej Gledališče od Ž do A

Poučno-zabavna uprizoritev gledališkega zaodrja
Drama SNG Maribor

Režiserka: **Ivana Djilas**
Izvajalci: **Mirjana Šajinović/Irena Varga, Vladimir Vlaškalić/
Ivica Knez**
Scenografka in kostumografka: **Maja Mirković**
Skladatelj: **Boštjan Gombač**
Lektor: **Janez Bostič**
Koreograf: **Ivica Knez**
Oblikovalec svetlobe: **Tomaž Bezjak**

Premiera: 26. september 2015

Četrtek, 5. 10. 2017, ob 18.00
Šentjakobski oder LGL

Gledališče od Ž do A je igrana izobraževalna predstava, ki najmlajšim gledalcem razkriva potek gledališke uprizoritve iz zakulisja. V ospredje postavlja radovedna nepridiprava A in Ž z misijo razkrivanja gledaliških skrivnosti. Izmuzneta se skozi službeni vhod in za vsakimi vrati spoznata kakšnega gledališkega mojstra – inšpicienta, odrske in scenske delavce, šiviljo, maskerko, rekviziterja, garderoberko, tonskega tehnika in mojstra svetlobe – ki spretno rešuje nepredvidene težave in prispeva v kompleksen mozaik kolektivnega procesa, brez katerega gledališke predstave ne bi bile takšne, kot so.

Avtorica besedila Ira Ratej se je navdihovala pri duhovitih opisih gledaliških poklicev iz knjig Osipa Šesta *Sezam, odpri se!* in Karla Čapka *Kako što nastaje – teatar*. Ob predstavi so v gledališču pripravili še »gledališko igro za domov«, igralno ploščo – ilustrator Jaka Vuketič je skozi stripovsko govorico ustvaril simpatične junake gledališkega zakulisja. Z igralnimi figuricami in kocko se lahko tudi po predstavi odpravite po skrivnostnih kotičkih gledališča od vhoda do odra.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se o gledališču in njegovem zaodrju: ste že bili tam? Kaj ste že videli in kaj bi si še želeli pogledati, kaj nas še posebej zanima? Katere gledališke poklice poznate in katere bi si še bolje želeli spoznati?

Po ogledu:

- Na koga vse sta A in Ž naletela v zaodrju? Kako so bili predstavljeni posamezni poklici? Kateri so se vam zdeli najzanimivejši?
- Vse vloge sta odigrala le dva igralca. Kako jima je to uspelo? Pogovorite se o spremembah kostumov in igri različnih posameznikov.
- Kako so otroci vedeli, v katerem delu gledališča sta A in Ž? Kako je na odru ustvarjen občutek toliko različnih prostorov?
- Kaj poganja gledališko zgodbo? Kako se konča?
- Kateri poklici poleg teh še sodelujejo v ustvarjalnem procesu nastajanja gledališke predstave in kakšne so njihove naloge?
- Ustvarjanje gledališke predstave je izrazito kolektivno delo, poleg tega pa včasih tudi malce nervozno, saj je ustvarjalni proces odprt in nepredvidljiv, vsi pa si želijo ustvariti dobro predstavo. Kako to vpliva na delo? Zakaj se vsi, ki jih A in Ž srečata, toliko pritožujejo?
- Inšpicient je povedal tudi o prigodi, ko je igralec skoraj zamudil svoj nastop in je iz tragedije *Romeo in Julija* na odru skorajda nastala komedija. Kaj je značilno za komedijo, za tragedijo in kaj za dramo?
- Veliko zanimivih informacij o igralcih in igralskih tehnikah, o razvoju gledališča in gledaliških žanrih, gledaliških poklicih, procesu nastajanja predstave in nasploh o tem, kaj je gledališče in kakšno vse lahko je, najdete v knjigah Blaža Lukana *Iščemo gledališče (delovni zvezek za izbirni predmet gledališki klub za 7., 8. in 9. razred devetletne osnovne šole, 2000)* in *Gledališki pojmovnik za mlade* (1996); obe sta izšli pri mariborski založbi Aristej.

Utemeljitev strokovne komisije

Spoznavanje gledališkega zaodrja je v uprizoritvi Gledališče od Ž do A preneteno v zabavno raziskovalno avanturo, pri čemer dosledno kombinira enostaven in pregleden vpogled s kompleksnostjo kolektivnega ustvarjalnega procesa in spoštovanjem umetniškega dela, predvsem pa od začetka do konca ohranja vzdušje napetega pričakovanja v razkrivanju gledališke skrivnosti. Slast prepovedanega potikanja po gledališču se združi tudi s presenečenji ob spoznavanju malce odbitih oseb, od katerih so dobrodošlo poudarjeni poklici, ki običajno niso v ospredju.

Jules Verne

20 000 milj pod morjem

Znanstvenofantastični potopis

Anton Podbevšek Teater

Režiser: **Matjaž Pograjc**

Izvajalci: **Klara Kastelec, Rok Kravanja, Nik Škrlec, Vito Weis**

Avtorica priredbe: **Blažka Müller Pograjc**

Scenograf in oblikovalec luči: **Tomaž Štruel**

Koreograf: **Branko Potočan**

Kostumografka: **Nataša Recer**

Avtorja glasbe: **Marko Brdnik in Uroš Rakovec**

Avtorici maket in lutk: **Barbara Stupica in Barbara Bulatović**

Oblikovalec videa: **Luka Dekleva**

Svetovalec za animacijo: **Brane Vižintin**

Asistentka režiserja: **Lucija Seljak**

Premiera: 11. februar 2016

Sobota, 7. oktober 2017, ob 18.00
Cankarjev dom, Linhartova dvorana

Zgoščena uprizoritev fantastične pripovedi Julesa Verna preplete fizično gledališče, animacijo predmetov in videoprojekcije ter gledalce povabi, da se vkrcajo na podmornico Nautilus – prav tisto, ki kot nenavaden nepoznan predmet vznemirja mornarje in kateri pripisujejo krivdo za vse čudne pomorske nesreče. Z njo skrivnostni in malce blazni kapitan Nemo, profesor in strokovnjak za morske globine Aronnax, njegova asistentka Conseil ter drzni kitolovec Ned Land zaplujejo na pot okoli sveta pod morjem. Na tej pustolovščini gledalci skupaj s posadko potujejo mimo številnih pokrajin, odkrivajo nepoznane kotičke Zemlje in skrivnostni utrip morskih globočin ter življenja v teh.

Francoski pisatelj Jules Verne je v svojih delih pripovedoval o potovanjih pod morjem, v prihodnost (leto 2890), v središče Zemlje in vesolje ter spodbujal nastajanje znanstvenofantastičnih del ter predelav in priredb.

Prvi slovenski prevod *Dvajset tisoč milj pod morjem* s podnaslovom *Kapitan Nemo* (v franc. *Vingt mille lieues sous les mers*, 1870) je Jugoslovanska knjigarna izdala leta 1932 (prevajalec ni naveden), v prevodu Janka Modra pa je delo izšlo pri Mladinski knjigi (*20 000 milj pod morjem*, 1956).

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se o znanstvenofantastičnem žanru: kaj je zanj značilno, kakšne so trenutno najbolj znane zgodbe tega žanra? Poznate zgodbe Julesa Verna? Kako blizu resničnosti so, nekoč so veljale za popolnoma nepredstavljive?

Po ogledu:

- Je predstava ujela duh znanstvenofantastičnega žanra?
- Kakšen učinek je imela velika scenografska konstrukcija? Kaj vse je omogočala igralcem? In kaj od njih zahtevala? Je tako zasnovana scenografija podmornice dodala kak nov pomen razumevanju dogajanja?
- Kako so bili prikazani pogledi v morske globine in izleti izven podmornice?
- Na podmornici se skupaj znajdejo zelo različne osebnosti. Pogovorite se, kdo so te osebe, kakšni so in kaj jih žene. Kako ste jih doživeli?
- Kako Nemo sprejme priškele in kako se oni počutijo na njegovem plovilu? Kako sodelujejo in se odločajo?
- Premislite o našem odnosu do narave: onesnaževanje okolja in pohlepno izkoriščanje naravnih surovin postaja vse večji problem.
- Obnovite potovanje kapitana Nema in posadke po zemljevidu (za pomoč pogledjte v knjigo). Po katerih morjih in oceanih so potovali, mimo katerih celin in otočij? Kaj vse smo novega spoznali – o teh krajih, morskih živalih, morju ...?
- Spodbudite otroke, da si izmislijo svojo znanstvenofantastično zgodbo: kaj čaka človeštvo v oddaljeni prihodnosti?

Utemeljitev strokovne komisije

Uprizoritev 20 000 milj pod morjem začrta kompleksno pripoved s številnimi plodnimi izhodišči za razmislek in nagovori v domišljenem ter dinamičnem prepletu igre, giba, animacije predmetov in videa. Režijsko postavitev bistveno sooblikuje scenografska zasnova visoke železne konstrukcije, ki jo igralci samozavestno izkoristijo tako na posameznih nivojih kot pri fizičnih podvigih. Uprizoritev odlikujejo tudi jasno začrtane osebnosti dramskih likov in brezmejna radovednost pri opazovanju sveta, poudarjena v dramski priredbi, ki spretno kombinira tako stvarne podatke kot poetični navdih in odnos do skrivnostnega in nedoumljivega.

Primož Suhodolčan

Živalske novice

Dramska predstava
Gledališče Koper in SNG Nova Gorica

Avtorica dramatizacije in režiserka: **Ajda Valcl**
Izvajalci: **Andrej Zalesjak, Rok Matek/Gorazd Žilavec, Igor Štamulak, Medea Novak**
Scenograf: **Marco Juratovec**
Kostumograf: **Andrej Vrhovnik**
Avtor glasbe: **Mirko Vuksanović**
Oblikovalec svetlobe: **Alen Hrvatin**

Premiera: 1. oktober 2016

Torek, 3. 10. 2017, ob 10.00
Veliki oder LGL

Živalske novice na oder postavljajo junake in zgodbe, ki jih je otroški in mladinski pisatelj Primož Suhodolčan ustvaril kot serijo kratkih realističnih pripovedi. V predstavi jih je uprizorjenih pet: *Dolgčas okužil muhe, Trave ni, krave znorele, Vojna za travo, Raca spet padla z neba in Lepo je biti papagaj*. V vseh epizodah kot glavni junak nastopa včasih neroden, a vseskozi originalen fant Primož, ki se z nenavadnimi živalskimi junaki vedno znova zapleta v nepredvidljive peripetije. V predstavi je tako tudi povezovalac nanizanih zgodb, spetih v okvir »gledališke oddaje« s komično obarvanimi novicami iz živalsko-človeškega sveta.

 Živalske novice je zbirka štirih knjig pisatelja Primoža Suhodolčana in ilustratorja Uroša Hrovata, ki so izšle pri Založbi Karantanija: *Živalske novice* (1998 in ponatis 2007), *Živalske novice 2: 24 kur v mreži* (2001, dopolnjena in razširjena izdaja 2010), *Živalske novice 3: Grizemo do resnice* (2009) in *Živalske novice 4: Po dlaki navzgor* (2014).

Knjige so zasnovane kot časopis, z ilustracijami, deloma tudi v obliki stripa, z več humorno oblikovanimi zgodbami živalskih junakov, ki s svojimi značilnostmi in dejanji v marsičem spominjajo na ljudi in aktualno dogajanje v človeškem svetu.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se z otroki, kakšne bi lahko bile živalske novice. Kakšne vloge bi v njihovih novicah odigrale posamezne živali? Kakšne lastnosti ljudje pripisujemo posameznim živalim in zakaj?

Po ogledu:

- Pogovarjajte se z otroki, kako so doživeli predstavo. Kaj jih je najbolj zabavalo? Katera zgodba jim je bila najbolj všeč?
- Na kratko obnovite vse zgodbe in se spomnite njihovih glavnih poudarkov.
- Kakšna je bila vloga dečka Primoža v predstavi? Opišimo ga.
- Kako igralci nagovorijo občinstvo na začetku predstave? Kakšno vlogo ima ta nagovor?
- Kateri živalski liki so nastopili? So njihove lastnosti spominjale na katere človeške lastnosti? Katere značilnosti posameznega živalskega lika so igralci prevzeli, da so odigrali posamezno žival? Katera žival je bila najbolj prepričljiva?
- Kako so kostumi podprli igralce pri njihovih živalskih vlogah? In kako igra?
- Mislite, da je bilo igralcem zahtevno igrati živali?
- Kaj jim je omogočalo vrsto zabavnih situacij? Kateri prizori so vas najbolj nasmejali?
- Kako pomembno je za vas, da so v predstavah tudi zabavni prizori, in kaj je tisto, zaradi česar so smešni? Čemu se najraje ali najpogosteje smejimo?
- Preberite še preostale knjige iz zbirke *Živalske novice* Primoža Suhodolčana in izberite svoje najljubše zgodbe.

Utemeljitev strokovne komisije

Uprizoritev literarno formo časopisnih novičarskih zgodb vešče oblikuje v dramaturško koherenten in dinamično izpeljan gledališki omnibus z domišljenimi prehodi, spretno vpeljanim okvirjem odigranih zgodb ter tekočim ritmom. Celoto Živalskih novic učinkovito podpirajo pretehtana enostavnost režijskih in scenskih rešitev ter prepričljive in domiselne igralske upodobitve različnih živali, ki izražajo duhovit komentar človeškega pogleda na karikirano živalsko prisposodbo ter učinkovito parodirajo človeške lastnosti in obnašanja.

Avtorski projekt na podlagi izbranih besedil z natečaja Najst

Želim si ...

Dramska predstava

SNG Drama Ljubljana

Režiser: **Juš A. Zidar**

Izvajalci: **Mia Skrbinač, Nina Ivanišin,**

Miranda Trnjanin, Klemen Janežič, Maja Sever,

Vojko Zidar; glasovi na posnetku: **Iva Babić,**

Barbara Cerar, Rok Vihar in Zvone Hribar

Dramaturginja: **Eva Kraševac**

Scenografka: **Ajda Primožič**

Kostumografka: **Tina Bonča**

Koreograf: **Gregor Luštek**

Avtor glasbe: **Jurij Alič** (song *Mreža za metulje*: **Matic Lukšič**)

Oblikovalec luči: **Metod Novak**

Oblikovalec videa: **Sandi Skok**

Lektorica: **Klasja Kovačič**

Asistentka scenografke: **Sara Slivnik**

Premiera: 6. maj 2016

Sreda, 4. 10. 2017, ob 18.00

Šentjakobski oder LGL

Uprizoritev je nastala na podlagi dramskih prizorov in besedil, ki so jih na natečaj ljubljanske Drame z izhodiščem »*Želim si, da bi se zgodilo drugače*« poslali najstniki, stari od deset do petnajst let. Skupaj s pisci in igralci sta za adaptacijo in kompilacijo izbranih tekstov poskrbela režiser in dramaturginja. Igrana uprizoritev skozi fragmentarno pripoved o štirih najstnikih, prijateljih iz plesne šole, v ospredje postavlja njihovo intimno doživljanje sveta, odnose med njimi, z družino in učitelji; razkriva želje po prijateljstvu in sprejetosti, občutke negotovosti in nemoči, strah pred neuspehom in zavrnitvijo. Zgodba vsakega posameznika je unikatna, vendar si kljub različnosti med njimi in raznoterostjo problemov delijo skupno željo: da bi lahko bili to, kar so, in da bi kljub temu ali prav zato bili sprejeti v družbi.

Natečaj Najst za dramski prizor ali krajše dramsko besedilo je gledališče razpisalo v okviru programa Mlada Drama in kluba Najst. Pisci so svoja besedila na delavnicah še izpopolnjevali. Kot je v gledališkem listu zapisala dramaturginja Eva Kraševac, so za uprizoritev izbrali odlomke in motive tistih besedil, v katerih so »*prepoznali tako uprizoritveni potencial kot iskrenost in neposreden odnos do sveta; njihova vrednost je v izpovedani avtentičnosti doživljanja odraščajočega človeka*«. Avtorji izbranih besedil so: Jakob Adamič Šeme, Jona Dežman, Manca Gosenca, Pika Kovač, Lota Martinjak, Manca Mihorko, Ajša Ocvirk, Neja Smontara, Gea Stošicki in Maruša Škrjanc.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Spodbudite mlade, da ustvarijo kratko besedilo na temo »*želim si, da bi se zgodilo drugače*« in se o zapisih pogovarjajo.

Po ogledu:

- Kakšna se je mladim zdela igra? Kako so bila prikazana doživljanja in razmišljanja oseb na odru?
- Kaj je o njih pripovedovala njihova telesna govorica?
- Kako so si razlagali praznino odra in skopo scenografijo? Se jim je takšna zasnova zdela usklajena z besedilom in dogajanjem ali so pogrešali natančneje izrisana prizorišča?
- Kako so si razlagali Ajšin sanjski prizor? Kako se v njem spremenita igra in celotna odrska atmosfera ter kako to vpliva na njegovo razumevanje?
- Katero osebo čutijo kot sebi najbolj podobno in zakaj?
- Koga bi najrajši igrali, če bi sami nastopali v uprizoritvi?
- Se počutijo kdaj tako preplavljene z intenzivnimi občutki ali vprašanji, da ne morejo storiti ničesar? Kako se spoprijemajo s takšnimi stanji?
- Kako usklajevati lastne želje in povezanost s prijatelji? Ali je sprejetost tako pomembna, da bi zaradi tega žrtvovali nekaj, kar jim veliko pomeni? Kaj se zgodi, če izstopaš iz družbe?

Utemeljitev strokovne komisije

Uprizoritev Želim si ... izčisti odrski svet v resnobno in asketsko prizorišče, da bi tankočutno ugledala in razgrnila notranji svet mladih. Pri tem prepriča z izjemno senzibilnostjo do njihovega občutenja in dilem ter s spoštljivo pritrditvijo doživljanju, ki prežema ves njihov svet. Tri dekleta in fant vsak zase vzpostavljajo jasno začrtan osebni problemski svet in se hkrati lepo povežejo v zgodbo o tem, kako vstopati v svet in kako biti s seboj v svetu. Gledalce posrkajo v bližino intimne razprtosti in ranljivosti ter jim omogočijo distanciran vpogled in prepoznanje, s tem pa tudi opolnomočenje njihove individualnosti in pripadnosti.

William Shakespeare in ustvarjalna ekipa

Romeo in Julija

Gledališka predstava

Zavod Margareta Schwarzwald, Cankarjev dom, Slovenski gledališki inštitut

Avtorica koncepta in režiserka: **Maruša Kink**

Izvajalci: **Patrizia Jurinčič Finžgar, Vid Klemenc,**

Lovro Finžgar/Gregor Prah in Jure Kopušar

Besedilo: **William Shakespeare in ustvarjalna ekipa**

Premiera: 27. junij 2016

Torek, 3. 10. 2017, ob 18.00

Cankarjev dom, Štihoa dvorana

Predstava *Romeo in Julija* je uprizorjena kot igra v igri; skupina mladih se na šolski spis o Shakespearovi drami pripravi tako, da jo odigrajo. Štirje igralci predstavijo osrednje dramske osebe, pri tem pa vsak odigra po več vlog. Odlomke izvirnega besedila v verzih je ustvarjalna ekipa prepletla z improviziranimi dogodki iz življenja posameznih likov iz zgodbe ter glasbenimi in drugimi referencami iz sodobnega življenja mladih. V sodobnem gledališkem jeziku uprizoritev verz podaja mehkeje in zato razumljivejše ter mladim približuje vsebine Shakespearovih zapletov: usodna ljubezen, nerazumevajoča okolica, zaslepljena s sovraštvom, maščevalnost in sovraštvo, pripadnost in podrejanje skupinam, iskanje lastne identitete in svojega glasu v svetu.

 Dramski opus Williama Shakespeara (1564–1616) pomeni vrh elizabetinske in renesančne dramatike. Tragedija *Romeo in Julija* (*Romeo and Juliet*) o ljubezni med mladima iz sprtih veronskih družin Capouletov in Montegov je nastala med letoma 1591 in 1595 ter vse do danes navdihovala ustvarjalce vseh generacij in umetniških zvrsti. Prvi je delo poslovenil Ivan Cankar (Goriška tiskarna A. Gabršček, 1904), nato Oton Župančič (Slovenska matica, 1940); kasneje

izdaje prinašajo Župančičev prevod, ki ga je dopolnil Janko Moder, ter prevod Milana Jesiha.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Lotite se podobne naloge kot ustvarjalska ekipa predstave: zamislite si *Romea in Julijo* v sodobnem času, z zgodbo v sedanjosti in z aktualnimi težavami mladostnikov.

Po ogledu:

- Kako so mladi doživeli predstavo? Kaj jih je še posebej pritegnilo?
- V uprizoritvi gre za igro v igri. Kdo so osebe v uprizoritvi, ki uprizarjajo zgodbo Romea in Julije? Kakšen odnos imajo do te igre? Kako prepoznate, kdaj uprizarjajo Shakespearovo delo in kdaj gre za sodobno zgodbo? Kako prehajajo med enim in drugim?
- Preberite Shakespearovo igro in se pogovorite o razliki v zgodbi med besedilom in uprizoritvijo. Kaj uprizoritev izpušča in kaj dodaja? Kakšen učinek doseže s svojo predelavo?
- Katere skladbe je slišati v uprizoritvi in v kakšnih trenutkih se pojavljajo? Kakšno vlogo ima glasba v posameznih situacijah?
- So si mladi, ki uprizarjajo *Romea in Julijo*, in mladi iz dramskega besedila *Romeo in Julija* podobni ali različni?
- Ali tudi v današnjem času obstajajo pari, ki ne morejo živeti svoje ljubezni zaradi nestrinjanja, nerazumevanja okolice ali družbenih okoliščin?
- Pogovorite se o ljubezni: kaj je ljubezen in kaj zaljubljenost, ali lahko ljubezen premaga vse težave, lahko konča verigo sovraštva?
- Kako jeza, sprtost ali želja po maščevanju vplivajo na naše življenje?
- Ste se že kdaj znašli v »navzkrižnem ognju« dveh skupin prijateljev/sošolcev/znancev, zaradi česar se ne bi mogli sproščeno družiti z vsemi?

Utemeljitev strokovne komisije

Uprizoritev z izvirno kombinacijo Shakespearovih verzov in sodobnega življenja mladostnikov vehementno obračuna z morebitnimi predsodki o zastarelosti in dolgočasnosti dramske klasike. Z dopisanim kontekstom postavi današnje preigravanje zgodbe v novo perspektivo, plastično prikaže univerzalnost obravnavanih človeških vzorcev in odnosov ter z neobremenjeno ustvarjalno sproščenostjo, poigravanjem z enostavnimi odrskimi spremembami, domiselnimi režijskimi rešitvami, spretnim menjavanjem vlog ter vidnostjo gledališkega mehanizma izpelje kompaktno presečišče dveh svetov.

The Tiger Lillies, Julian Crouch, Phelim McDermott

Peter Kušter

Bizarna opereta
SNG Nova Gorica

Režiserka: Ivana Džilas
Izvajalci: Ana Facchini, Kristijan Guček, Peter Harl, Gorazd Jakomini, Patrizia Jurinčič Finžgar, Jure Kopušar, Matija Rupel, Marjuta Slamič, Andrej Zalesjak in glasbeniki: Blaž Celarec k. g., Boštjan Narat k. g., Joži Šalej k. g.
Prevajalec: Andrej Rozman Roza
Dramaturginja: Ana Kržišnik Blažica
Lektor: Srečko Fišer
Avtorji aranžmaja: Boštjan Narat, Blaž Celarec, Joži Šalej
Korepetitor: Joži Šalej
Scenografka in oblikovalka lutk: Barbara Stupica
Kostumografka: Jelena Proković
Koreografka: Maša Kagao Knez
Svetovalec za animacijo lutk: Brane Vižintin
Oblikovalec svetlobe: Samo Oblokar

Premiera: 7. december 2016

Nedelja, 1. 10. 2017, ob 18.00
Cankarjev dom, Linhartova dvorana

Glasbena igra londonske skupine The Tiger Lillies je priredba svetovno znane otroške slikanice Struwwelpeter (1845) nemškega psihiatra, pesnika in pisatelja Heinricha Hoffmanna. Bizarne zgodbe, napisane v času t. i. črne romantike, pripovedujejo o neprimernem vedenju otrok, ki pripelje do krutega in nasilnega konca. Otrok, ki noče jesti, vse bolj hujša in naposled umre; deček biča psa, dokler mu ta ne odgrizne noge ... V odrski postavitvi, namenjeni odraslim in mladini, glasba prevzame aktivno vlogo v pripovedovanju teh temačnih zgodb, s povezovalcem, ki v falzetu vodi skozi grotesken svet, poln črnega humorja, ter ekstravagantno vizualno podobo s poudarjeno afektirano igro in uporabo lutk.

Slikanico je v slovenskem prevodu Sonje Sever z naslovom *Zaspanček Razkodranček* prvič izdala Naša gruda leta 1925. Leta 2013 je v prevodu Valerije Trojar izšla kot *Peter Kušter ali Zabavne zgodbe s hecnimi slikami* (EPOS in Rosula, društvo za promocijo znanosti in umetnosti; naslov po prvotnem Hoffmannovem naslovu *Der Struwwelpeter oder lustige Geschichten und drollige Bilder für Kinder von 3 bis 6 Jahren*), za aktualno predstavo pa je nov prevod pripravil Andrej Rozman Roza. Hoffmann je strah v zgodbah uporabljal, da bi se otroci naučili lepega vedenja in ubogljivosti. Ne glede na dvomljivo izročilo tovrstne črne pedagogike spada delo med najuspešnejše otroške knjige; njeni motivi so bili uporabljeni v literaturi, na filmu in gledališkem odru. V Frankfurtu ob Majni je Hoffmannu in *Petru Kuštru* posvečen tudi muzej. Glasbeno-gledališka priredba *Shockheaded Peter*, »junk-operak«, kot so imenovali avtorji sami, je bila prvič predstavljena leta 1998 v Londonu, sledile pa so uprizoritve po vsem svetu.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se o t. i. času črne romantike, v katerem je pisal Heinrich Hoffmann. Kakšne so bile vzgojne metode tistega časa? V čem se t. i. črna pedagogika razlikuje od današnjih pogledov na vzgojo?

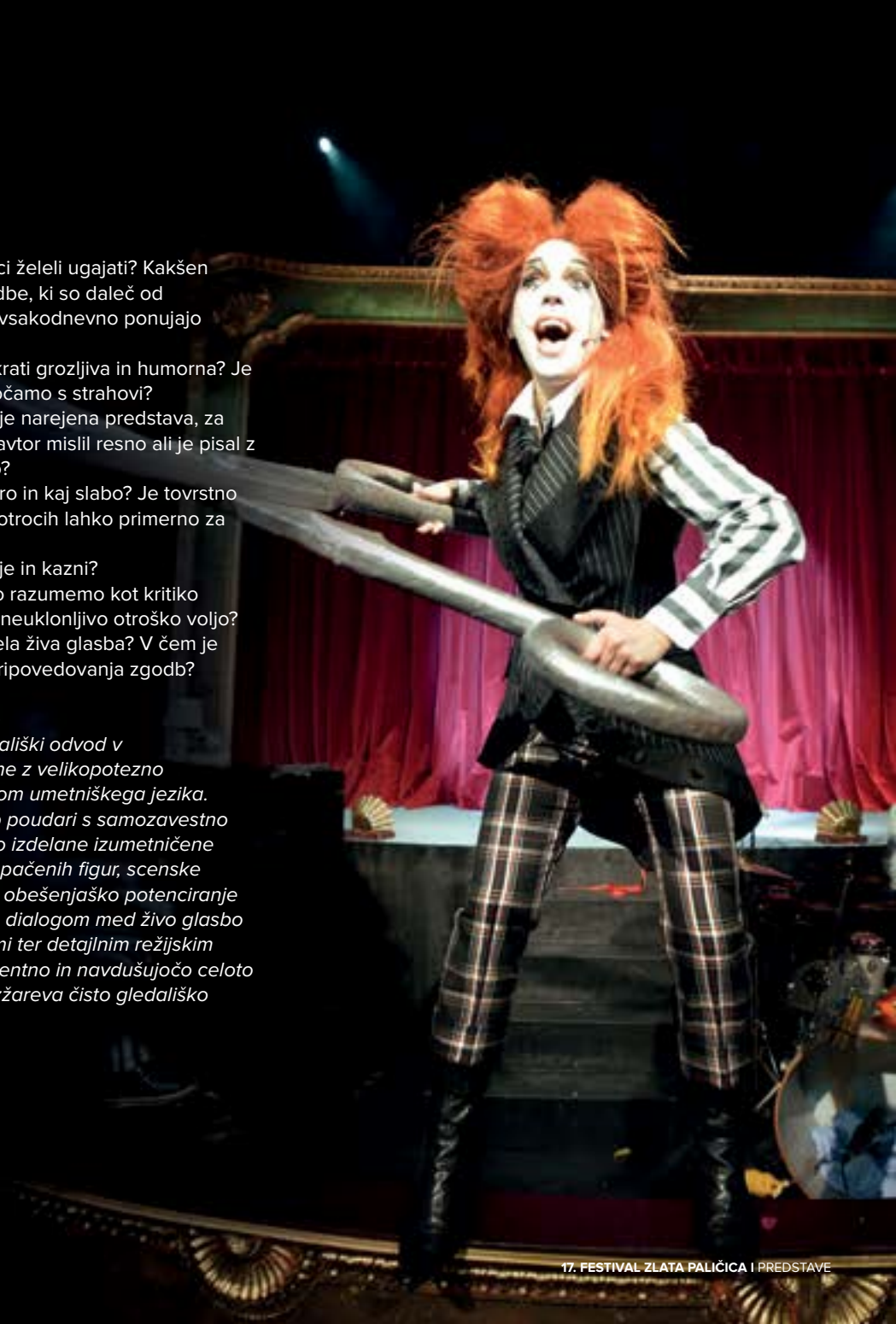
Po ogledu:

- Pogovarjajte se z mladimi, kakšen vtis je nanje naredila predstava. So že kdaj gledali kaj podobnega? Kateri občutki so jih prevevali ob gledanju in kako so se ti menjavali?
- Pogovarjate se z mladimi, kako si razlagajo naziv bizarna opereta.
- Kakšen učinek so imeli belo pobarvani obrazi, z močno poudarjenimi potezami? Kako so doživljali grimase igralcev?
- Kaj pomeni falzet? Kako učinkuje način govora? Je to dalo predstavi svojo težo ali se jim je zdelo moteče?

- So imeli občutek, da so gledalci želeli ugajati? Kakšen učinek so na mlade imele zgodbe, ki so daleč od idealiziranih podob, ki nam jih vsakodnevno ponujajo mediji?
- Je mogoče, da je predstava hkrati grozljiva in humorna? Je mogoče, da se skozi smeh soočamo s strahovi?
- Zakaj velja slikanica, po kateri je narejena predstava, za eno najbolj kontroverznih? Je avtor mislil resno ali je pisal z ironijo? Kako razumemo ironijo?
- Je jasno, kaj je v zgodbah dobro in kaj slabo? Je tovrstno neprikrito nasilje v zgodbah o otrocih lahko primerno za otroke?
- Kaj dosežejo ekstremne grožnje in kazni?
- Lahko to zgodbo oz. predstavo razumemo kot kritiko vzgojnih praks, ker izpostavlja neuklonljivo otroško voljo?
- Kakšen učinek je na mlade imela živa glasba? V čem je moč združitve žive glasbe in pripovedovanja zgodb?

Utemeljitev strokovne komisije

Peter Kušter je nenavaden gledališki odvod v strašljivo in čudaško, ki prevzame z velikopotezno ekstravagantnostjo ter bogastvom umetniškega jezika. Neobvezujočo tragičnost zgodb poudari s samozavestno predimenzioniranostjo natančno izdelane izumetničene govorice in podobe groteskno spačenih figur, scenske postavitve in rabe lutk. Drzno in obešenjaško potenciranje dramske predloge se z ubranim dialogom med živo glasbo in igro, discipliniranimi kreacijami ter detajlnim režijskim vodstvom trdno poveže v koherentno in navdušujočo celoto arhaično-sodobnega sveta, ki izžareva čisto gledališko radost in strast.

Lotte Faarup

Nekoč, ko nas ni bilo več

Dramska predstava

Lutkovno gledališče Ljubljana

Režiserka: **Anja Suša**

Izvajalci: **Rok Kunaver, Jernej Kuntner, Ajda Toman,**

Nataša Tič Ralijan k. g.

Prevajalca: **Lara Ostan Vejrup** in **Boris Ostan**

Dramaturginja: **Petra Pogorevc**

Scenografka: **Zorana Petrov**

Kostumografka: **Sara Smrajc Žnidarčič**

Avtor glasbe: **Laren Polič Zdravič**

Koreograf: **Damjan Kecojevič**

Lektorica: **Irena Androjna Mencinger**

Oblikovanje svetlobe: **Srečo Brezovar**

Premiera: 7. maj 2015

Petek, 6. oktober 2017, ob 19.30
Oder pod zvezdami LGL

Nekoč, ko nas ni bilo več ločitev staršev prikazuje skozi perspektivo otrok. Situacijo obravnava celovito, od nemoči staršev, ko dom napolnijo ljubosumje, odsotnost enega od staršev, prikrita agresija, obup in alkoholizem, do prehitrega odraščanja brata in sestre, ki poskušata v kaosu vzpostaviti red. Njun svet čez noč postane drugačen in vsak od njiju se po svoje spopada z izgubo ter predeluje svoje viharne občutke. Posebnost uprizoritve je tudi njena prostorska postavitev; dogajanje okoli dolge mize in na njej gledalci spremljajo z dveh nasprotnih si strani igralskega prizorišča, kar omogoča tudi pogled na odzive preostalih gledalcev.

 Nekoč, ko nas ni bilo več (*Dengang vi blev vaek*, 2013) je delno avtobiografska zgodba, saj jo je danska dramatičarka in režiserka zasnovala tudi na spominih iz svojega otroštva. Kot je zapisala, je pisanje doživljala kot dolgo potovanje in soočanje s spomini, razumevanjem ali nerazumevanjem

ter iskanjem odgovorov na različna vprašanja, kot so: kdo je odgovoren, ko skrb za odrasle prevzamejo otroci, kaj se zgodi, kadar so otroci prisiljeni prehitro odrasti, kako ločitev staršev vpliva na otroško razumevanje ljubezni odraslih, kako najbolje svetovati odraščajočemu otroku.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Z mladimi se pogovarjajte o družini. Kako se je spreminjala skozi zgodovino, kakšne vrste družin poznamo, kaj nam družina omogoča, kakšne so vloge posameznih družinskih članov in kako se dogodki znotraj družine odražajo na njenih članih?

Po ogledu:

- Mlade spodbudite, da govorijo o svojih občutkih, ki so jih imeli ob gledanju predstave. Kaj se je dogajalo v njih, o čem so razmišljali, česa so se spomnili?
- Kako je na njih učinkovala postavitev občinstva na obe strani dogajanja?
- Kako so razumeli odrsko postavitev dogajanja okoli dolge mize? Kako so ustvarjalci izrabili takšno scenografsko rešitev? Kaj govorijo pozicije in premiki likov?
- Kako sta otroka v predstavi opisovala svojo družino, kako sta opisala očeta in mamo? Smo razumeli vse metafore, ki sta jih uporabila (mama je tisoč mehkih rok, pesem na radiu, poletna obleka ..., včasih pa je steklo v oknu in oče diši po knjigah, da je bog ..., včasih pa je zvonec na vratih)?
- Sprožite pogovor o tem, da v vsaki družini prihaja do preprirov in nesoglasij med starši, a največkrat nastane po preprirovu premirje in vzdušje se izboljša. Naj govorijo o teh pozitivnih izkušnjah. Kaj oni napravijo takrat, ko se starši močno prepirajo? Jih je strah? Na kaj pomislijo?
- Kaj mladim beseda ločitev pomeni, kako jo razumejo in kako to občutijo – v telesu, v mislih.
- Kako so spremljali boj sestre in brata, da bi pomagala svojim staršem in zaščitila sebe pred občutkom sramu? So to naloge otrok ali staršev?

- Pogovarjajte se o problemu zasvojenosti z alkoholom: kakšen je naš odnos do alkohola, navade v naši družini v zvezi s pitjem alkohola, kako jih doživljamo?
- Pogovarjajte se o sestavljenih družinah. Kako gledajo na to, da sta brat in sestra vodila vojno z očetom in njegovo novo partnerko? Je obstajala tudi drugačna možnost?
- Kako so doživljali nemoč vseh članov družine? Kaj naredijo, kadar se znajdejo v takem počutju? Poiščite možne izhode iz v predstavi pokazane situacije.

Utemeljitev strokovne komisije

Uprizoritev na več ravneh nadgradi osnovno premiso dramskega besedila, ki razpad družine obravnava skozi perspektivo otrok. Njuno (ne)razumevanje dogajanja in notranji občutki se utelesijo v pozunanjeni, stilizirani karakterizaciji odraslih, ki zrcali tako stiske otrok kot staršev. Nagovor gledalcev dopolnjuje tehtna vključitev širšega konteksta, od same postavitve občinstva do zvočnih posnetkov z mnenji mladih. Natančen razvoj situacije, dinamično fizično in prostorsko skiciranje odnosov ter dopuščanje različnih občutij zagotavljajo večplastno soočanje z vprašanji, ki se tičejo družine in še česa.

Lutz Hübner

Neli ni več

Glasbena predstava

Lutkovno gledališče Ljubljana

Režiser: **Jaša Koceli**

Izvajalci: **Lena Hribar** k. g., **Asja Kahrmanović Babnik/**

Klara Kastelec k. g., **Matevž Müller, Sara Gorše** k. g.,

Jernej Čampelj k. g.

Prevajalka: **Anja Naglič**

Dramaturginja: **Eva Mahkovic**

Avtor glasbe: **Miha Petric**

Avtor songov: **Gašper Torkar**

Scenograf: **Darjan Mihajlovič Cerar**

Kostumografka: **Branka Pavlič**

Lektorica: **Irena Androjna Mencinger**

Oblikovalec svetlobe: **Kristjan Vidner**

Premiera: 12. april 2016

Sreda, 4. 10. 2017, ob 10.30

Četrtek, 5. 10. 2017, ob 10.00

Oder pod zvezdami LGL

Neli ni več prinaša zgodbo o bendu #hešteg, ki ga spremljamo na vajah. Pet med seboj različnih mladih pri koncu gimnazije poleg glasbe povezujejo prijateljski odnosi, pa tudi želja po uspehu, nenadoma pa njihov vsakdan prekine bolezen pevke in vse čakata težka preizkušnja in kup odločitev. Predstava tematizira delovanje skupine, osebne želje in ambicije, prijateljstvo, ljubezen, soočanje z minljivostjo in izgubo najbližjega. Ključnega pomena v uprizoritvi je tudi glasba: #hešteg izvaja avtorske komade z avtorskimi besedili, glasba pa presega realizem, ki ga sugerira izvirno besedilo, in ustvarja povsem svojo uprizoritveno raven.

ustvarjalcem vsakokratne uprizoritve, ki naj po avtorjevih navodilih sami določijo zvrst in napišejo glasbo za konkretno uprizoritev.

»Sicklit« (iz angleških besed »sickness« – bolezen in »literature« – literatura) se je v zadnjih letih z nekaterimi priljubljenimi romani uveljavil kot oznaka za podžanr literature za najstnike in mlade odrasle, v katerem je prevladujoča tema oziroma zaplet neozdravljiva bolezen, kljub temu da številni kritiki opozarjajo na spornost ločevanja tega žanra od drugih vsebin mladinske literature, saj so elementi bolezni prisotni tudi v številnih že klasičnih literarnih delih.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Pogovarjajte se z mladimi o pomenu glasbe v njihovem življenju: kakšno glasbo poslušajo, kje in kako jo poslušajo? Imajo svoje priljubljene pevce in skupine? Zakaj je glasba pomembna v njihovem življenju?
- Pogovarjajte se o bolezni: kako razumejo bolezen, poznajo koga, ki ima hudo bolezen, kaj bolezen spremeni v življenju, kako se spremenijo odnosi.

Po ogledu:

- Spodbudimo mlade, da spregovorijo o svojih doživetjih predstave. Kaj jih je pritegnilo, kaj zabavalo, kaj razžalostilo? Kako je nanje učinkovala predstava kot celota?
- Kakšen učinek je na mlade imel odprti prostor za vaje benda? So imeli občutek, da so likom blizu, da so z njimi v prostoru? Kaj vse ustvarja koncertno vzdušje?
- Poskusite si zamisliti, kakšna bi bila predstava z enakim besedilom in dogajanjem, a brez igranja glasbe v živo. Kakšen učinek ima to?
- Pogovarjajte se o posameznih likih. Kako so jih doživeli in katere značilnosti bi jim pripisali? Za vsak lik skušajmo v predstavi poiskati ključen prizor, ki opredeljuje njegove značilnosti. V čem so si podobni in v čem različni? Katere stvari jih povezujejo in družijo?

- Spregovorite tudi o različnih vlogah, ki jih imajo liki v skupini. Kakšni so odnosi med njimi?
- Mlade povprašajmo, kako so #hešteg doživeli kot skupino.
- Kaj in kako se spremeni z Nelino boleznijo? Kako svoje težave in bolezen na začetku doživlja Neli? Kako so se odzvali člani benda?
- Pogovarjajmo se, kako so mladi občutili in doživeli Nelino bolezen. Kakšna občutja jim je vzbujalo dogajanje na odru? Jim je bilo težko ob gledanju?
- Kako se na Nelino vrnitev najprej odzovejo člani skupine?
- Kako so njihov pogovor o Neli v njeni odsotnosti doživeli mladi gledalci?
- In kako so doživeli zaključek zgodbe, predstave?
- Spregovorite tudi o svojih ciljih in načrtih za prihodnost. Kaj nam največ pomeni?

Utemeljitev strokovne komisije

Neli ni več gimnazijsko glasbeno skupino pronicljivo analizira kot mikro družbeni sistem raznolikih individualnih silnic in nekaterih skupnih stremljenj. Dramaturško in režijsko natančno zastavljena uprizoritev omogoči razvoj večplastnih dramskih oseb ter jasno razstavi tako osebne kot skupinske dileme in soočanja v spremenljivi socialni dinamiki. V živo izvajana glasba učinkovito nadgrajuje dramsko situacijo vadbenega odra, saj skozi osebe izražajo svoj notranji svet, v odnosu do občinstva pa spodbuja bolj neposredno povezavo kot tudi distanciran pogled na vse, kar se odvije med skladbami.

 Nemški dramatik, igralec in režiser Lutz Hübner je v besedilu *Neli ni več* (Nellie Goodbye, 2003) veliko prepustil tudi

Jaka Andrej Vojevec

Hamlet pa pol

Komedija zmešnjav

Celinka, Cankarjev dom, Zavod Bufeto, Zavod SeVeDa

Režiser: **Jaka Andrej Vojevec**

Izvajalci: **Tina Gunzek, Rok Kravanja, Gašper Jarni,**

Uroš Jezdić

Dramaturginja: **Klavdija Zupan**

Avtor glasbe: **Uroš Jezdić**

Scenograf in kostumograf: **Andrej Vrhovnik**

Oblikovalka maske: **Ana Lazovski**

Svetovalka za jezik: **Tatjana Stanić**

Avtor odrskega giba: **Ravil Sultanov**

Izdelovalec mask: **Branko Drekonja**

Premiera: 19. april 2016

Ponedeljek, 2. 10. 2017, ob 19.00

Cankarjev dom, Klub CD

Hamlet pa pol ponudi pogled v zakulisje uprizoritve Hamleta v osrednji gledališki hiši. Odnosi znotraj gledališča so prav tako zapleteni kot v sami drami in Hamletova zgodba se že pred premiero odvije med samimi izvajalci, predstavljena v današnji čas in razmere. Kdo hoče komu ukrasti stolček? Kdo kaže prijazen obraz, za hrbtom pa rovari in spletkari? Komu je prva skrb umetnost in gledališče, kdo se želi le okoristiti? Z uporabo mask in tehnik sodobne commedie dell' arte nastopajoči odigrajo vsak po več vlog, v predstavo vnašajo tudi – redno posodobljene – komentarje na aktualno družbeno realnost, vanjo pa je vključen tudi opis dogajanja za slepe in slabovidne.

 Predstava je narejena po principu inkluzivne dramaturgije, ki omogoča spremljanje slepim in slabovidnim osebam. Ustvarjalci so v procesu nastajanja predstave zasnovali vsebinski opis dogajanja, pri čemer so sledili elizabetinski

gledališki konvenciji, ki ne pozna didaskalij, saj je opis dogajanja vključen v dialog. Obiskovalcem s senzoričnimi okvarami vida je namenjen tudi poseben veččutni uvod, ki še olajša dostopnost gledaliških vsebin.

Predlagana izhodišča za pogovor ob predstavi

Pred ogledom:

- Obnovite svoje poznavanje gledališke igre *Hamlet* in se pogovorite, kaj se mladim zdi v njej aktualno.
- Spoznajte se z osnovnimi elementi commedie dell'arte.
- Upoštevajte, da uprizoritev vključuje avdiodeskripcijo: zvočni opis vidnih elementov, ki lahko slepim in slabovidnim osebam nudi vtis dogajanja, prostora, postavitve, gibov oziroma vsega vizualnega. Preberite izbrani prizor Hamleta in se pogovorite, kaj je v njem slepim nedostopno.

Po ogledu:

- Z mladimi se pogovarjajte, kako so sledili predstavi: kje so prepoznali elemente Hamleta in kje commedie dell'arte? Kako so se med sabo mešali?
- Kakšna je bila družina, ki so jo sestavljali člani »Nerodnega« gledališča? Kakšne so bile vloge posameznih članov in kakšni so bil odnosi med njimi?
- Kako so bili igralci, člani gledališke družine, podobni članom Hamletove družine?
- So mladi prepoznali komični odsev Shakespearovega Hamleta, Ofelije, Gertrude, Klavdija?
- Katere like klasične commedie dell'arte so prepoznali med igralci (Harlekin, Pantalone, Dottore)?
- Kako so razumeli kostume in maske? Kako ti označujejo karakter posamezne dramske osebe?
- Kako se je v igro vključeval glasbenik?
- Katerih sodobnih žgočih tem so se dotaknili igralci in kako so jih vključili v predstavo?
- Kje so v predstavi zaznali izraze ironije, samoironije, sarkazma, cinizma?
- Kje je bila neposredno izražena kritika družbe in kje le posredno?

- Kako so doživeli, da je bila ena najbolj poznanih klasičnih tragedij prikazana na humoren način?
- Pogovarjajte se o pomenu avdiodeskripcije za gledališče. Kako je vplivala na uprizoritev? Koliko so prepoznali ta postopek? In kakšen pomen ima za skupine s posebnimi potrebami?

Utemeljitev strokovne komisije

V komični zastavitvi sodobne hamletovske različice uprizoritev izvirno pregnete topiko izhodiščnega besedila ter aktualno gledališko in družbeno realnost. Igralci se mojstrsko zaženejo skozi obsežno materijo prodornih in nekoliko porogljivih kritičnih domislic; presenečajo z lucidnim prehajanjem med fikcijo in realnostjo, energičnimi karakterizacijami ter hitrimi in izrazno jasnimi preskoki med vlogami. Hamlet pa pol je huronski sunek razigrano oblikovanega družbenega komentarja, ki dviguje energijo v duhovitem stampedu referenc in igralske domišljije kot tudi discipline.

Predstavitev

Spletna platforma ZLATA PALIČICA

Ponedeljek, 2. 10. 2017, ob 12.00
Lutkovno gledališče Ljubljana (Preddverje VO)

Spletna platforma *Zlata paličica* je referenčna baza za iskanje in prvo spoznavanje kakovostnih gledaliških predstav za otroke in mladino. Namen platforme je na enem mestu zbrati nabor priporočljivih predstav po izboru tričlanske strokovne komisije, sestavljene iz teatrologa, pedagoga in razvojnega psihologa. Platforma bo zagotovila sistematično in kontinuirano spoznavanje profesionalnih gledaliških ustanov in ustvarjalcev iz vse Slovenije ter kakovostne profesionalne gledališke produkcije za odrasčajoče občinstvo.

Platforma *Zlata paličica* je del nacionalnega projekta kulturno-umetnostne vzgoje **Gleda(l)išče** za povečanje gledališke pismenosti in ustvarjalnosti otrok, mladih in strokovnih delavcev, spodbujanje medpodročnih kreativnih partnerstev ter razvoj splošnih kompetenc na področju kulture. Naložbo sofinancirata Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

Nosilec nacionalnega projekta kulturno-umetnostne vzgoje **Gleda(l)išče** je Slovenski gledališki inštitut (SLOGI), javni zavod, katerega ustanoviteljica je država. SLOGI se ukvarja z raziskovanjem, preučevanjem, interpretiranjem, promoviranjem, ohranjanjem, dokumentiranjem in predstavljanjem slovenske gledališke kulture, gledališke dediščine in gledališke umetnosti v slovenskem in mednarodnem prostoru. SLOGI je tudi osrednji slovenski gledališki muzej, pripravlja razstave in prireditve, izdaja publikacije, izvaja pedagoške programe ter je nacionalni koordinator kulturno-umetnostne vzgoje na gledališkem področju.

Projekt **Gleda(l)išče** poteka po vsej Sloveniji v sodelovanju z vzgojno-izobraževalnimi zavodi in visokošolskimi zavodi ter z vladnimi in nevladnimi producenti in ustvarjalci na področju uprizoritvenih umetnosti.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

gleda(l)išče

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI
SOCIALNI SKLAD

sl()gi SLOVENSKI
GLEDALIŠKI
INŠTITUT

Katja Kähkönen, Mateja Ocepek, Katja Povše: *Srce in popek*, AEIOU gledališče za dojenčke in malčke, Hiša otrok in umetnosti, Društvo lutkovnih ustvarjalcev, Zavod H'art

Predstavitvena delavnica

Predstava pod drobnogledom

Torek, 3. 10. 2017, od 16.00 do 20.00
Cankarjev dom (M3+4)

Gledališče je prostor skupnega doživljanja, neformalnega izobraževanja, učenja vrednot, razvijanja čutov in čustev, izkustva in diskusije. Zaradi izvedbe »v živo« poteka ves čas predstave komunikacija med ustvarjalci in gledalci, saj gledališče komunicira s pomočjo svojih izraznih sredstev. Pogoji za aktivno in kritično doživljanje odrskega dogajanja je sposobnost branja in razumevanja gledališkega jezika, kar lahko poimenujemo s sintagmo gledališka pismenost.

Nacionalni projekt kulturno-umetnostne vzgoje **Gleda(l)išče**, katerega nosilec je Slovenski gledališki inštitut (SLOGI), se zavzema za povečanje gledališke pismenosti otrok, mladih in strokovnih delavcev ter razvija model vodenega ogleda gledališke predstave, ki obisk gledališča na inovativen način umesti v učno okolje in z ustvarjalnimi pristopi integrira v pouk.

Program *Predstava pod drobnogledom* se praviloma izvaja v sodelovanju strokovnega delavca iz vzgojno-izobraževalnega zavoda s profesionalnim gledališkim ustvarjalcem in kulturno ustanovo ter zajema individualno pripravo na obisk gledališča v okviru pouka, ogled predstave iz nabora priporočenih, kakovostnih predstav platforme *Zlata paličica* ter refleksijo po obisku gledališča.

Na primeru predstave *Romeo in Julija*, uvrščene v program festivala, bo SLOGI za strokovne delavce v okviru festivala *Zlata paličica* izvedel modelno, degustacijsko delavnico vodenega ogleda gledališke predstave s pripravo in refleksijo, katere cilj je povečanje gledališke pismenosti.

Za udeležbo se lahko prijavite do 20. septembra 2017 (oz. do zasedbe prostih mest). Vaše podatke (ime, priimek, ustanova, kontakt) pošljite na naslov sandra.jenko@slogi.si.

Strokovno izobraževanje poteka v okviru programskega sklopa *Eden drug'mu ogenj dajmo* projekta **Gleda(l)išče**. Naložbo sofinancirata Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

Ustvarjalna delavnica

Medpredmetno poučevanje z gledališkimi in drugimi ustvarjalnimi pristopi

Sreda, 4. 10. 2017, od 13.00 do 17.30
SLOGI

Drama, kot besedilna predloga, je le eden od sestavnih delov gledališke predstave, saj uprizoritvena umetnost združuje v kompleksno celoto različna izrazila in umetniške zvrsti. Povezovanje različnih področij, znanj in veščin je značilno tudi za medpredmetno učenje, ki je kot didaktičen pristop namenjeno celostnejši obravnavi vsebin in je v sodobnih učnih načrtih zelo prisotno. Učencem in dijakom omogoča, da določeno tematiko, ki je praviloma razdeljena po predmetih, spoznajo z različnih vidikov, da se srečujejo tako s teorijo kot s prakso, da se v vsebine bolj poglobijo ter utrjujejo in povezujejo pridobljena znanja.

Tudi dramatika, gledališka zgodovina in uprizoritvena umetnost nasploh lahko v formalnem učnem okolju delujejo povezovalno in medpredmetno. V okviru kulturno-vzgojnega projekta **Gleda(l)išče** spodbuja Slovenski gledališki inštitut (SLOGI) razvoj inovativnih in ustvarjalnih pristopov pri poučevanju domače in tuje dramatike ter sodelovanje vzgojno-izobraževalnih zavodov s profesionalnimi ustvarjalci z gledališkega in drugih umetniških področij.

Delavnica, ki jo bo SLOGI izvedel v okviru festivala *Zlata paličica*, bo udeležencem izkustveno predstavila primer interdisciplinarne obravnave določene vsebine ob uporabi različnih ustvarjalnih tehnik. Za udeležbo se lahko prijavite do 20. septembra 2017 (oz. do zasedbe prostih mest). Vaše podatke (ime, priimek, ustanova, kontakt) pošljite na naslov sandra.jenko@slogi.si.

Strokovno izobraževanje poteka v okviru programskega sklopa *Eden drug'mu ogenj dajmo* projekta **Gleda(l)išče**. Naložbo sofinancirata Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

gleda(l)išče

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI
SOCIALNI SKLAD

sl()gi SLOVENSKI
GLEDALIŠKI
INŠTITUT

Šola v kulturi za pedagoške delavce

5.–7. 10. 2017
Ljubljana

Šola v kulturi je projekt kulturno-umetnostne vzgoje, ki so ga v zavodu Bunker razvili po modelu šole v naravi – le da so udeleženci namesto v naravo in šport potopljani v urbano okolje in umetnost. Intenziven tridnevni program je preplet umetniških delavnic, pogovorov, ogledov predstav, koncertov in filmov. Pomemben element je tudi spoznavanje kulturne krajine mesta, vse od seznanjanja s pomembnimi institucijami, arhitekturnimi presežki do spoznavanja grafičarske krajine posameznih četrti in kulinarčne ponudbe.

Šola v kulturi so v zavodu Bunker že večkrat izvedli za učence zadnje triade OŠ, tokrat pa je namenjena pedagoškim delavcem kot uvod v sodelovanje v okviru projekta *Igrišče za gledališče 2.0*, da lahko tako lažje k tovrstnim aktivnostim povabijo tudi učence.

Pri izvedbi *Šole v kulturi* sodelujejo različni umetniki, strokovnjaki in kulturne organizacije; prva izdaja šole v kulturi bo tesno prepletena s festivalom *Zlata paličica* in z mednarodnim festivalom sodobnih umetnosti *Mesto žensk*, ki ga organizira Društvo za promocijo žensk v kulturi – Mesto žensk.

Za učitelje so kriti vsi stroški umetniškega programa in delavnic, prenočišča in prehrane, z izjemo stroškov prevoza.

Delavnica bo sprejela največ 15 udeležencev. Prijave: alma.r.selimovic@bunker.si do zapolnitve mest.

Projekt *Igrišče za gledališče 2.0* sofinancirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada in Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

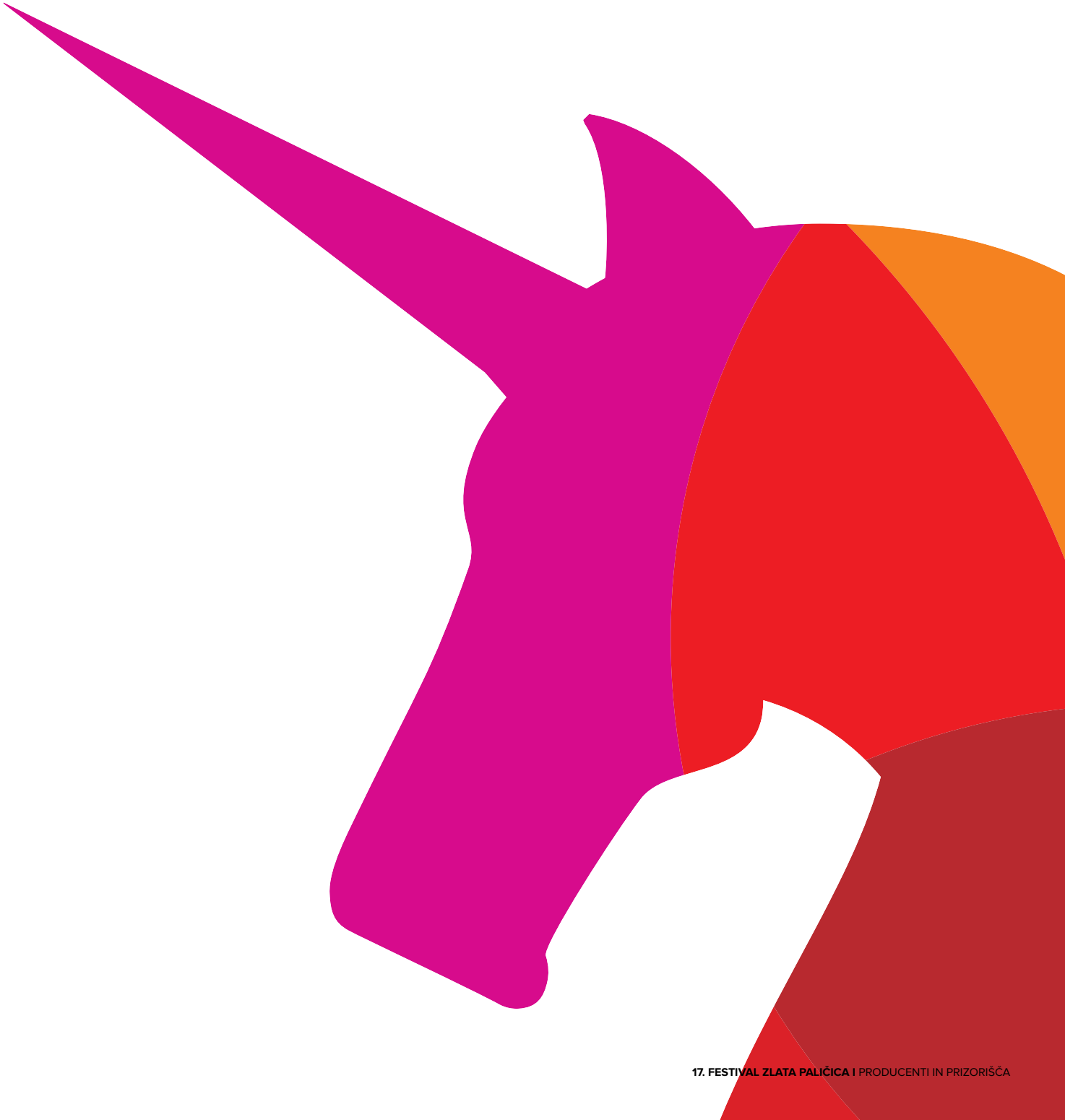

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI
SOCIALNI SKLAD

The Tiger Lillies, Julian Crouch, Phelim McDermott: *Peter Kušter*, SNG Nova Gorica

PRODUCENTI IN PRIZORIŠČA

Producenti

AEIOU gledališče za dojenčke in malčke je neodvisna umetniška skupina, ki so jo leta 2010 ustanovile lutkovna režiserka Katja Kähkönen, kiparka in likovna pedagoginja Mateja Ocepek ter lutkovna animatorka in igralka Katja Povše v sodelovanju z drugimi ustvarjalci ter psihologinjo. Od leta 2013 ima gledališče svojo sestrsko skupino tudi na Finskem (AEIOU vauva-ja taaperoteatteri). Skupina AEIOU ustvarja vizualno in fizično gledališče ter gledališče predmetov, kjer se gledališke umetnosti prepletajo z drugimi umetniškimi zvrstmi. V predstavah skrbijo za usklajenost vsebine, zvočne in likovne podobe, hkrati pa tudi za prilagojenost psihološki in fizični stopnji razvoja najmlajših. Medsebojna povezanost različnih umetniških zvrsti pripomore k celovitemu prvemu stiku malčkov s svetom umetnosti in gledališča.

Anton Podbevšek Teater je najmlajše slovensko profesionalno gledališče in prvo v Novem mestu. Eden glavnih pobudnikov za njegovo ustanovitev in konceptualno zasnovu je Matjaž Berger, režiser in ravnatelj gledališča vse od ustanovitve leta 2006. Za temeljni izziv si gledališče postavlja angažirano in sodobno uprizarjanje ter komentiranje antagonizmov in prelomov družb 20. stoletja, in sicer v različnih žanrih in zvrsteh. Programska struktura postdramskega, otroškega, glasbenega in plesnega gledališča presega ozke žanrske delitve, z željo, da se bolj izenačijo razmerja med množično in elitno kulturo. Takšna usmeritev je vidna tudi v uprizoritvah za mlado občinstvo, ki prehajajo med gledališčem, fizičnim gledališčem, plesom in glasbo. V sklopu gledališča deluje tudi Art kino Krka.

Kulturnovzgojni in humanistični program je del **Cankarjevega doma** (1983) kot javnega zavoda, ki ima kulturno-umetnostno vzgojo v svojih strateških dokumentih in poslanstvu zavoda opredeljeno že vse od ustanovitve. O njej seveda ne gre razmišljati kot še o enem programskem segmentu, saj gre hkrati za ustvarjalno odgovornost,

poslanstvo in iskateljstvo, kako se približati mlademu človeku in v njem zbuditi zanimanje za spoznavno plat umetniškega dogodka ter ga vzdramiti po etični in estetski strani. V Cankarjevem domu vsako leto pripravijo pet premier, bodisi glasbeno-scenskih bodisi gledaliških dogodkov, ter razpišejo štiri abonmaje, namenjene otrokom, mlajšim odraščajnikom in dijakom. Njihov program (okoli 250 dogodkov za otroke in mladino) vsako leto pritegne približno 27.000 obiskovalcev/-čkov.

Celinka je leta 2000 ustanovljeno društvo ustvarjalk sodobnega plesa. Kot skupina se je Celinka začela formirati že dve leti prej ob sodelovanju koreografinje Uršule Teržan in dramaturginje Klavdije Zupan. Od nastanka skupine so v produkciji Celinke nastale številne plesne predstave, v zadnjih letih pa društvo intenzivno sodeluje tudi v uprizoritvah, ki združujejo sodobnogledališke prakse različnih zvrsti, ter spodbuja razvoj novih performativnih formatov, tudi v uprizoritvah za mlade. V posameznih projektih se posveča veččutni zaznavi gledaliških vsebin z zvočnim opisom dogajanja (avdiodeskripcija), vključenim v dialog, in posebnim taktilnim uvodom, ter tako širi dostopnost gledaliških vsebin za slepe in slabovidne.

Umetniško društvo Konj
Likovnik Silvan Omerzu in režiser Jan Zakonjšek sta leta 1993 ustanovila gledališče, namenjeno lutkovnim igram za mladino in odrasle. Sprva je uprizarjalo predvsem lutkovne predstave za odrasle, zadnja leta pa tudi za otroke. Gledališče združuje predstave, polne neizprosnega črnega humorja in grotesknih likov, in poetične predstave z metafizičnimi razsežnostmi. Predstave gledališča Konj so prejele številne nagrade v Sloveniji in tujini. Režira in likovno oblikuje jih režiser in likovnik Silvan Omerzu, nagrajenec Prešernovega sklada (2006).

Gledališče Koper/Teatro Capodistria (2001) vsako leto pripravi pet premiernih uprizoritev, med katerimi vsaj dve nameni otrokom in mladostnikom. S posebnim poudarkom na krstnih uprizoritvah besedil slovenskih dramatikov in piscev, ki ustvarjajo za mlade, je koprsko gledališče doslej uprizorilo kar 25 slovenskih novitet in z njimi gostovalo na domačih in tujih festivalih ter bilo zanje tudi večkrat nagrajeno. Posebno pozornost koprski gledališčniki namenjajo gledališki vzgoji najmlajših: zanje vsako leto pripravijo dva abonmaja, festival domačih produkcij za otroke *Pri svetilniku*, *Učne ure*, v katerih vrčevski otroci in učenci prve triade OŠ spoznavajo gledališče in poklice v njem ter se preizkusijo v improvizaciji, organizirajo gledališki šoli za osnovnošolce in srednješolce ter študente in enkrat na mesec pravljlično-gledališke urice *Skok v pravljico*.

Hiša otrok in umetnosti (2001) je sodoben kulturni center za otroke in mladino, ki v programih povezuje sodobne gledališke forme in vzgojno-izobraževalne pristope, upošteva pgljavitne principe gledališke pedagogike in prvine doživljajske pedagogike. Programski sklop *Izkustveni labirint umetnosti* za najmlajše združuje interaktivno izkustveno gledališče in umetniško instalacijo, v katerih obiskovalci postanejo igralci in raziskovalci. V Hišnem gledališču se vrstijo predstave Hiše otrok in umetnosti ter predstave hišnih gledališč: Lutkovnega gledališča Zapik, Lutkovnega gledališča FRU-FRU in AEIOU gledališča za dojenčke in malčke, gostijo pa tudi predstave gledališča kamišibaj. V mesecu maju organizirajo festival gledališča kamišibaj *Zmaj kamišibaj*, v poletnem času pa družinska srečanja v parku Tivoli *Piknikoncert*, *Pravljice nad mestom* ter mednarodni ulični festival *Emonska promenada*. Pripravljajo delavnice za otroke in mladino, seminarje lutkovnega gledališča in gledališča kamišibaj za strokovne delavce, v Hiši pa deluje tudi mladinska gledališka skupina Artizani.

Lutkovno gledališče Ljubljana (1948) je osrednje slovensko lutkovno gledališče in gledališče za mlado občinstvo; uprizarja lutkovne in dramske predstave za otroke, mladino in odrasle. Deluje na šestih prizoriščih s skoraj tisoč sedeži in na leto pripravi okoli deset premiernih uprizoritev. Organizira dva bienalna festivala, mednarodni festival sodobne lutkovne umetnosti *Lutke* in (s Slovenskim gledališkim inštitutom in Cankarjevim domom) nacionalni pregledni festival gledališča za otroke in mlade *Zlata paličica*. Pripravlja več programov kulturno-umetnostne vzgoje za vse starostne skupine, ki vključujejo pogovore po predstavah, doživljajsko-ustvarjalne in muzejske delavnice, vodene ogledе gledališča in lutkovnega muzeja, v sodelovanju z drugimi mestnimi zavodi ponuja abonmaje; pripravlja strokovne programe za pedagoge ter pedagoška gradiva za posamezne predstave. Pomembna dejavnost gledališča je tudi skrb za bogato dediščino slovenskega lutkarstva, ki je na ogled v Lutkovnem muzeju na Ljubljanskem gradu.

Lutkovno gledališče Maribor (1974) se je uveljavilo kot gledališče, ki se posveča predvsem predstavam za otroke in pretežno posega po novitetah iz sodobne slovenske otroške in mladinske literature. V repertoar vključuje tudi besedila iz svetovne klasike, prirejene za lutkovni oder in v vseh lutkovnih tehnologijah. Leta 2010 se je gledališče preselilo v obnovljen minoritski samostan na obrežju Drave s sodobno opremljenima dvoranama, s specializiranimi delavnicami in muzejskim razstaviščem. Nove razmere omogočajo razširjeno in poglobljeno raziskovanje lutkovnega medija. Vsako leto nastane vsaj pet novih predstav za vse starostne skupine gledalcev, obenem pa v LGM skrbno razvijajo tudi pedagoške programe, ki gledalcem ob predstavah ponujajo kakovostne kulturnovzgojne vsebine.

Mini teater sta leta 1999 ustanovila Robert Walzl in Ivica Buljan z namenom, da bi okrepila ustvarjanje v postdramskem teatru in gledališču za mlado občinstvo. Gledališče je postalo pomemben del neodvisne kulturne scene v Ljubljani s produkcijami, ki izžarevajo kreativno željo po raziskovanju mej tako lutkovne kot dramske govorice. Mini teater organizira tudi *Srednjeveške dneve*, *Festival srednjeveške in renesančne glasbe*, *Festival strpnosti* in je pobudnik kulturne četrti Križevniška. Z gledališčem Glej, Centrom kulture Španski borci, Plesnim teatrom Ljubljana in Staro mestno elektrarno se povezuje v projektu prvega skupnega gledališko-plesnega abonmaja neodvisne ljubljanske scene Transferzala. Vse od leta 1999 organizira mednarodni festival za otroke *Mini poletje* s predstavami domačih in tujih lutkovnih gledališč ter ustvarjalnimi delavnicami.

Plesni Teater Ljubljana je leta 1984 ustanovila Ksenija Hribar kot prvo profesionalno sodobno plesno skupino v Sloveniji. Iz njega je izšla in z njim sodelovala večina koreografov sodobnega plesa v Sloveniji. Doslej je ustvaril več kot 250 plesnih in plesno-gledaliških predstav domačih in tujih avtorjev, ki so prejele pomembne nagrade doma in v tujini. S prvenci odpira pot bodočim ustvarjalcem, s festivalom plesnih perspektiv *Ukrep* spodbuja inovativno ustvarjalnost in razvoj sodobnega plesa pri nas. PTL vstopa v mednarodna sodelovanja in koprodukcije z umetniki, festivali in gledališči. V svoj program dosledno umešča tudi plesne/gibalne uprizoritve za otroke in mlade ter skrbi za umetniško vzgojo tudi na področju sodobnega plesa.

Slovensko ljudsko gledališče Celje (1950) je edino profesionalno gledališče v Savinjsko-Šaleški regiji. Na leto odigrajo več kot 250 predstav na domačem odru in na gostovanjih po Sloveniji in tujini. V Veliki dvorani in na Malem odru pripravljajo raznolik program, ob tem pa veliko pozornosti namenjajo najmlajšemu občinstvu, za katero

vsako leto pripravijo premierno uprizoritev. Ker se zavedajo, kako pomembno je otrokom ponuditi kakovostne predstave in jih tako vzgojiti v zahtevne gledališke gledalce, izbirajo kakovostna besedila in priznane režiserje. V Abonmajčku si lahko otroci ob sobotah ogledajo pet vrhunskih gledaliških in lutkovnih predstav različnih slovenskih gledališč. Svet gledališča jim približajo tudi prek gledališke vzgoje za vrtce, osnovne in srednje šole, v okviru katere obiskovalcem v eni šolski uri predstavijo delovanje gledališča in gledališke poklice, jih seznanjajo s procesom nastajanja predstave ter jim pokažejo zaodrje.

Slovensko narodno gledališče Drama Ljubljana (1867) odraščajočemu občinstvu namenja otroški abonma Ciciban, abonma Najst (za učence zaključne triade osnovne šole) in dijaški abonma, v okviru programskega sklopa *Mlada drama* pa ogled predstav dopolnjujejo različne pedagoške vsebine, od pogovorov (priprave na ogled predstave in pogovori po predstavah) do gledaliških delavnic in ogledov zaodrja. Mladi lahko podrobneje spoznavajo gledališče v Klubu Najst in Klubu Hamlet, v zadnjih letih pa v ljubljanski Drami vsako sezono pripravijo natečaj za dramski prizor ali krajše dramsko besedilo na določeno temo (*Želim si, da bi se zgodilo drugače; O čem sanjaš?; Zdaj vem, kako je biti drugačen*), izmenično za najstnike in dijake.

Slovensko narodno gledališče Maribor (1919) je v skoraj vseh devetdesetih sezonah poskušalo pritegniti tudi najmlajše občinstvo in ga navdušiti za odrsko magijo dramskih, opernih in baletnih predstav. Umetniški direktorji so v zadnjih letih pri načrtovanju novih sezon tudi najmlajšim ponudili vsaj eno premierno uprizoritev, pester program ponovitev z železnega repertoarja za otroke in mladino, številna gostovanja najboljših slovenskih gledaliških predstav iz drugih gledališč ter dijaški abonma. Kontinuirana, kakovostna in izjemno pestra produkcija, pogovori z ustvarjalci, ogledi zakulisja, priprave dramaturško-

uprizoritvenih smernic za pomoč učiteljem in predpriprave za učence in dijake so gledališče še tesneje povezali s šolami in vrtci.

V Slovenskem narodnem gledališču Nova Gorica (1955) pri snovanju programa vsako leto izberejo tudi predstave, ki so posebej primerne za otroke in mladino. Vsebina predstave se lahko veže na šolski program književnosti, odpira teme za pogovore pri drugih predmetih ali pa preprosto spodbuja mlade k premisleku o družbi in svojem delovanju v njej. Ponujajo možnost pogovorov z ustvarjalci po predstavi, ogleda gledališča (skupaj z ogledom predstave ali samostojno), med katerim mlade seznani, kako nastaja predstava, deluje gledališče in kateri poklici soustvarjajo gledališki svet. Organizirajo tudi gledališke igralnice, namenjene otrokom od 6. do 10. leta starosti, ki temeljijo na spoznavanju različnih elementov gledališča, od igre, govora, zvoka in glasbe do gledališkega prostora, scenografije in kostumografije.

Zavod Bufeto je edina profesionalna ustanova, ki v Sloveniji goji in razvija klovnsko gledališče – sintezo klovnade, cirkusa in gledališča. Z zlitjem cirkuško-klovnovskih veččin in dramaturških pristopov rahlja okvire tako klasičnega dramskega gledališča kot tudi tipičnega cirkuškega šova. Z univerzalnim klovnovskim jezikom kot radoveden otrok odkriva svet na samosvoj način, mimo logike odraslih in njihovih sistemov. V zavodu Bufeto poleg soustanoviteljev Ravila in Natalije Sultanove, diplomantov moskovske akademije za cirkuške umetnosti, delujejo mnogi priznani slovenski gledališki ustvarjalci. Od leta 2008 Bufeto organizira vsakoletni mednarodni gledališko-klovnovski festival Klovnbufo, izvaja pa tudi izobraževalni program *Laboratorij smeha* s stalnim studiem klovnovskega gledališča ter delavnicami in seminarji.

Zavod za vizualno kulturo in umetniško ter kulturno produkcijo Margareta Schwarzwald sta leta 2010 ustanovili igralka Maruša Kink in producentka Mija Špiler. Uprizoritve, nastale v produkciji Zavoda Margareta Schwarzwald, so bile uvrščene v tekmovalne in spremljevalne programe večjih gledaliških festivalov pri nas. Zadnja leta zavod v sodelovanju z drugimi gledališči ponuja uspešne uprizoritve za mladino, med njimi *Prosto po Prešernu*, *Veliki pok*, *Romeo in Julija ter Naj gre vse v π ali kako sem si zapomnil 3141 decimal*; projekte, ki mladim skozi dinamičen gledališki jezik približajo različne tematske okvire – od velikih imen in del poezije ali dramatike do znanosti in matematike – in jih naredijo dostopne, humorne, a tudi poučne.

Prizorišča

17. festival Zlata paličica organizirajo Lutkovno gledališče Ljubljana, Cankarjev dom in Slovenski gledališki inštitut. Predstave in dogodki v okviru spremljevalnega programa se bodo odvijali na treh prizoriščih organizatorjev.

LGL
Lutkovno gledališče Ljubljana
Krekov trg 2, Ljubljana

- Veliki oder LGL (pritličje)
- Mali oder LGL (pritličje)
- Šentjakobski oder LGL (1. nadstropje)
- Oder pod zvezdami LGL (3. nadstropje)

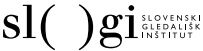

CD
Cankarjev dom Ljubljana
Prešernova cesta 10, Ljubljana

- Linhartova dvorana
- Kosovelova dvorana
- Štihova dvorana
- Klub Cankarjevega doma

SLOGI
Slovenski gledališki inštitut
Mestni trg 17, Ljubljana

TelekomSlovenije

ČVEKAJ MOBI VEDNO PRI ROKI

PREDPLAČNIŠKI
ZAKUP

KLICI ZNOTRAJ
MOBILNEGA OMREŽJA
TELEKOMA SLOVENIJE

1500
ENOT

SPOROČILA, PRENOS
PODATKOV IN KLICI
V SLOVENIJI ALI EU

7⁹⁵ €*
ZA 30 DNI

www.telekom.si

ZA VKLOP
POŠLJI
ČVEKAJ
MOBI
NA 1918

*Čvekaj Mobi je predplačniški mesečni zakup za samodejno dodeljevanje količin vsakih 30 dni. Zakupljene količine se koristijo za storitve v mobilnem omrežju Telekoma Slovenije in znotraj območja držav z EU-tarifno, razen za neomejene klice, ki veljajo v mobilnem omrežju Telekoma Slovenije in so namenjeni običajni rabi storitve. Klici iz EU v mobilno omrežje Telekoma Slovenije se odštevajo od zakupljenih enot. Za 1.500 enot velja, da je 1 enota storitve enaka 1 SMS-u ali 1 MMS-u ali 1 MB prenosa podatkov ali 1 minuti klica. Za stanje porabe zakupljenih količin uporabnik pošlje brezplačen SMS z vsebino PORABA na 1917. Neporabljene količine se ne prenašajo v naslednje 30-dnevno obdobje. Opravljene storitve nad vključeno količino zakupa in poslan SMS za vklop/izklop se zaračunavajo po ceniku. Za izklop uporabnik pošlje ČVEKAJ MOBI IZKLOP na 1918. Cene so v EUR z DDV. Za več informacij o ponudbi in ceniku drugih storitev obiščite www.telekom.si, Telekomov center, pooblaščen prodajno mesto ali pokličite 041 700 700 ali 080 8000. Telekom Slovenije, d.d., Ljubljana

Nakup vstopnic

Cena pozamezne vstopnice je 5 evrov. Cena vstopnice za zaključene skupine je 4 evre.

S karticama KU KU (LGL) in Ivanka (CD) lahko izkoristite **10-odstotni popust** pri nakupu vstopnic.

Vstopnice za vse predstave so naprodaj pri blagajnah LGL in CD ter prek sistema mojekarte.si.

Rezervacije za organizirane skupine:

Špela Juntos

T +386 (0)1 3000 976

organizacija@lgl.si

➤ Blagajna LGL

Blagajna v Knjigarni na Krekovem trgu 2 (nasproti tirne vzpenjače) je odprta od ponedeljka do petka od 9. do 19. ure, ob sobotah od 9. do 13. ure in uro pred predstavo. Nakup je mogoč tudi prek spleta (lgl.mojekarte.si).

T + 386 (0)1 3000 982

blagajna@lgl.si

Modra številka 080 20 04

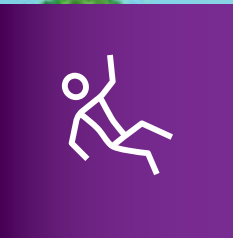
➤ Informacijsko središče in prodaja vstopnic CD (podhod Maxija)

Ob delavnikih odprto od 11. do 13. in od 15. do 20. ure, ob sobotah od 11. do 13. ter uro pred prireditvami. Nakup vstopnic tudi pri pooblaščenih prodajalcih (M holidays, Petrol, Kompas, Alpetour, Last Minute Center, mojekarte.si idr.) ter na spletu (www.cd-cc.si)

T + 386 (0)1 2417 299

vstopnice@cd-cc.si

Pri prečkanju ceste pazi tudi na kolesarje!

Kuža Pazi varuje, Kuža Pazi svetuje!

Sklenite Nezgodno
zavarovanje za otroke za
šolsko leto 2017/2018
ter izkoristite
10 % popust
prek spleta in
20 % popust
za veliko družino.

Zavarovalnica Triglav

Ugodnosti lahko izkoristite v času trajanja akcijske prodaje nezgodnih zavarovanj za otroke in mlade, ki poteka od 12. 6. do 31. 10. 2017 na prodajnih mestih Zavarovalnice Triglav, d.d. in prek spletne strani triglav.si. 20-odstotni popust za veliko družino se prizna ob hkratni sklenitvi vsaj 3 akcijskih nezgodnih zavarovanj za otroke in mlade prek spleta, pri zavarovalnem zastopniku oz. na naših prodajnih mestih. Več na triglav.si.

Vse bo v redu

Vse bo v redu.

izi
mesec

MB/MIN/
SMS/MMS
NA MESEC

3000

3,45€ ~~6,9€~~

4000

4,45€ ~~8,9€~~

6000

5,95€ ~~11,9€~~

pripelji prijatelja ;)

080 88 11

www.izimobil.si

★★★★★

V EU BREZ OMEJITEV IN PRIBITKOV

IZIMOBIL DELUJE V MOBILNEM OMREŽJU TELEKOMA SLOVENIJE

Izdajatelj **Lutkovno gledališče Ljubljana**
Direktor **Uroš Korenčan**
Selektorice **Nika Arhar, Milena Mileva Blažič, Martina Peštaj**
Tehnični koordinator **Jure Žnidaršič**
Odnosi z javnostmi **Petra Škofic**

Urednica **Nika Arhar**
Urejanje besedil **Nika Arhar**
Besedila izhodišč za pogovor **Nika Arhar** in **Martina Peštaj**
Opisi predstav in Izhodišča za pogovor so deloma povzeta iz gradiv producentov.
Lektorica **Irena Androjna Mencinger**
Oblikovanje znaka **Boris Balant, Andreja Jež**
Oblikovanje **Futura DDB, d.o.o.**
Avtorji fotografij predstav **Urška Boljkovac, Petra Cvelbar, Barbara Čeferin, Miha Fras, Gregor Gobec, Uroš Hočever, Mankica Kranjec, Boštjan Lah, Matej Povše, Toni Soprano, Damjan Švarc, Peter Uhan, Jaka Varmuž**

Tisk **GRAFEX, d.o.o.**
Naklada **2500**
Ljubljana, september 2017

Pridružujemo si pravico do spremembe programa.

Lutkovno gledališče
Ljubljana sofinancirata
Ministrstvo za kulturo
Republike Slovenije
in Mestna občina
Ljubljana – Oddelek
za kulturo.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Ustanoviteljica
Mestna občina
Ljubljana

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

LJUBLJANA:
MESTO/CITY
OF/LITERA-
TURE...
Designated
UNESCO Creative City
in 2015

Pokrovitelji

Telekom
Slovenije

triglav

ZAVAROVALNICA TRIGLAV, d.d.

Ustvarjalna
Evropa

Izvedbo nekaterih
projektov financira
Evropska komisija.
Vsebinske publikacije
je izključno
odgovornost
avtorjev in v
nobenem primeru
ne predstavlja
stališč Evropske
komisije.

Naložbo sofinancirata
Ministrstvo za kulturo
Republike Slovenije
in Evropska unija
iz Evropskega
socialnega sklada.

Lutkovno gledališče Ljubljana

Krekov trg 2, 1000 Ljubljana, Slovenija
Telefon + 386 (0)1 3000 970
info@lgl.si
www.lgl.si

Cankarjev dom

Prešernova cesta 10, 1000 Ljubljana, Slovenija
Telefon + 386 (0)1 24 17 122
kongres@cd-cc.si
www.cd-cc.si

Slovenski gledališki inštitut

Mestni trg 17, 1000 Ljubljana, Slovenija
Telefon +386 (0)1 24 15 800
slogi@slogi.si
www.slogi.si